

สารบัญ

	หน้า
1. กรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ประเด็นและการประชุมกลุ่มย่อย	1
2. การวิเคราะห์ผู้ประกอบการ SMEs ภาคการผลิตใน 30 กลุ่มอุตสาหกรรม	12
3. การวิเคราะห์ผู้ประกอบการ SMEs ภาคการผลิตใน 10 จังหวัด	40
4. การวิเคราะห์อุตสาหกรรมรายสาขาและจัดลำดับอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจาก AEC	48
5. การเชื่อมโยงกับนโยบายและแผนภาครัฐ	57
6. มาตรการที่ขอรับการสนับสนุนจากภาครัฐ	63
ภาคผนวก	69

กรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ประเด็นและการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group Discussion) ของ “โครงการเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้ SMEs ภาคการผลิตเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)”

1. ผลกระทบของการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ต่อผู้ประกอบการ

ประเด็นทางด้านบวกและด้านลบจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี พ.ศ. 2558 ที่จะมาถึง จะส่งผลกระทบต่างๆ กับผู้ประกอบการ ดังนี้

ผลกระทบทางด้านบวก และด้านลบ

- วัตถุดิบ การผลิต ต้นทุนการผลิต และมาตรฐาน
- แรงงานภายในประเทศ และการเคลื่อนย้ายแรงงานวิชาชีพ
- การลงทุนทั้งในประเทศ และต่างประเทศ
- ตลาดสินค้า และลูกค้า
- อัตราภาษี ระเบียบ และพิธีการศุลกากร
- อุตสาหกรรมสนับสนุน และ โลจิสติกส์
- โครงสร้างพื้นฐาน ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- ประเด็นอื่นๆ ที่น่าสนใจ

นอกจากนี้ ยังมีประเด็นด้านความเสี่ยงที่พึงระวังของแต่ละอุตสาหกรรมและจังหวัดที่มีการค้าชายแดนที่ผู้ประกอบการมีประสบการณ์ในการทำการค้ากับประเทศอาเซียน โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านอย่าง พม่า ลาว กัมพูชาและมาเลเซีย

2. โอกาสและความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ SMEs

การวิเคราะห์โอกาสและความสามารถในการแข่งขันจะใช้เทคนิควิธี

- การสัมภาษณ์ หรือการสนทนากลุ่ม (Focus Group Interview or Focus Group Discussion)
- การวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (SWOT)
- การวิเคราะห์ช่องว่างการดำเนินงาน (GAP Analysis)
- การวิเคราะห์อุตสาหกรรมรายสาขาและจัดลำดับอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจาก AEC

❖ การสัมภาษณ์ หรือการสนทนากลุ่ม (Focus Group Interview or Focus Group Discussion)

Focus group เป็นเทคนิคหนึ่งในการรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ถือกำเนิดมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2489 โดยเริ่มต้นจากกลุ่มที่ทำงานทางด้านสังคมศาสตร์ (Social Sciences) มีลักษณะเป็นการสนทนาแลกเปลี่ยนประเด็นปัญหา ที่มีการกำหนดหัวข้อเฉพาะ บางประเด็นของผู้จัด (Organizer) โดยกลุ่มคนที่เข้าร่วมประมาณ 8-10 คน ซึ่งเรียกว่า เป็น Participants หรือ Respondents โดย ผู้ที่จะเข้าร่วมการทำ Focus group จะได้รับการ

คัดเลือก (Screen) ตามเงื่อนไขมาอย่างดี ผู้นิยามความหมายของ Focus group ไว้ คือ Jane Imber and Betsy Ann Toffler¹ ได้นิยามไว้ว่า

“Focus Group Interview คือ เทคนิคการสัมภาษณ์กลุ่มแบบไม่มีโครงสร้างซึ่งนำคน 8-12 คน มารวมกันภายใต้การนำของผู้สัมภาษณ์ที่ผ่านการอบรมแล้ว (Trained Moderator) โดยจะพูดคุยเจาะไปยังเรื่องเฉพาะเจาะจง (Specific Issue)”

การสนทนากลุ่ม (Focus Group) เป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview)แบบหนึ่ง เป็นการสัมภาษณ์และสนทนาแบบเจาะประเด็นด้วยการเชิญผู้ร่วมสนทนารวมเป็นกลุ่มอย่างเจาะจง ตามคุณสมบัติที่นักวิจัยกำหนด แล้วเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมสนทนา ได้ตอบ ถกปัญหา อภิปรายร่วมกัน แลกเปลี่ยนทัศนคติกันอย่างกว้างขวางในประเด็นต่างๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะเจาะจง เพื่อที่จะหาข้อมูลที่ถูกต้องตรงประเด็นสำหรับตอบคำถามวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ(วรรณิ แกมเกตุ, 2551, หน้า 254-255)²

อรุณี อ่อนสวัสดิ์(2551, หน้า 146) ได้อธิบายความหมายไว้ว่า การสนทนากลุ่ม (Focus Group) หมายถึง การร่วมพูดคุยกันอย่างสนิทสนมระหว่างผู้นำการสนทนาและผู้ร่วมสนทนา หรือระหว่างผู้วิจัยกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญหรือผู้รู้(Key Informants) การสนทนากลุ่มควรมีสมาชิกในวงสนทนา 7-8 คน เพื่อให้มีการโต้แย้งได้พอเหมาะ ผู้นำการสนทนาต้องกำหนดประเด็นคำถามล่วงหน้า โดยมีคำถามหลักหรือคำถามประเด็นหลักของการศึกษา การเตรียมประเด็นคำถาม คำถามทุกข้อต้องประกอบด้วยตัวแปร นำตัวแปรมาสร้างคำถามที่สามารถตอบวัตถุประสงค์ได้ชัดเจน คำถามแต่ละข้อต้องตั้งสมมุติฐานย่อยๆให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เพื่อให้ได้คำตอบในเชิงเหตุผล

รัตนะ บัวสนธ์(2551, หน้า 112-113) ให้ความหมายว่า การสนทนากลุ่ม (Focus Group) หมายถึง การให้บุคคลกลุ่มหนึ่งที่นักวิจัยคัดเลือกมา สนทนาได้ตอบ แสดงความรู้สึกร่วมกันและกันในเรื่องที่นักวิจัยกำหนดขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย การสนทนากลุ่มจัดเป็นการรวบรวมข้อมูล ที่เป็นการผสมเทคนิควิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบการสังเกตแบบมีส่วนร่วม(participant observation) และการสัมภาษณ์รายบุคคล(individual interview) กล่าวคือ นักวิจัยสามารถที่จะทำการสังเกตพฤติกรรมออกไปกิริยาของบุคคลในกลุ่มสนทนาได้ และในขณะที่เดียวกันนักวิจัยก็อาจจะทำการซักถามบุคคลใดบุคคลหนึ่งในประเด็นใดๆที่สงสัยก็ได้

จากความหมาย และคำอธิบายข้างต้น สรุปได้ว่า การสัมภาษณ์หรือการสนทนากลุ่ม(Group Interview) เป็นการให้ผู้ร่วมสนทนาได้พูดแสดงความคิดเห็นตามประเด็นที่ผู้วิจัยตั้งไว้ โดยการตอบคำถามเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยผู้ให้สัมภาษณ์ได้ตอบกับผู้วิจัย ไม่ได้ให้แสดงความคิดเห็นอภิปรายคำตอบของผู้ให้สัมภาษณ์คนอื่นในกลุ่ม ดังนั้น การสัมภาษณ์กลุ่มจึงเหมาะที่จะนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพ

¹ <http://www.prachasan.com/mindmapknowledge/focusgroup.htm>

² <http://www.gotoknow.org/blog/kong363/399447>

ความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ที่ต้องการข้อมูลจากคนหลายคนเพื่อให้สัมพันธภาพพร้อมกัน ส่วนการอภิปรายกลุ่มนั้นเหมาะที่จะใช้ในการเก็บข้อมูลที่เป็นเรื่องที่ต้องมีการอภิปรายแสดงความคิดเห็นในแง่มุมต่างๆเพื่อให้ได้คำตอบในประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา จึงเหมาะกับการวิจัยที่ต้องการหารูปแบบโครงสร้าง หรือ แนวคิดใหม่ๆ

❖ การวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (SWOT)

ความหมายของ SWOT Analysis SWOT Analysis เป็นการวิเคราะห์สภาพอุตสาหกรรม หรือหน่วยงานในปัจจุบัน เพื่อค้นหาจุดแข็ง จุดเด่น จุดด้อย หรือสิ่งทีอาจเป็นปัญหาสำคัญในการดำเนินงานสู่สภาพที่ต้องการในอนาคต

ทฤษฎีนี้คิดค้นขึ้น³โดย อัลเบิร์ต ฮัมฟรีย์ (Albert Humphrey) ได้นำเทคนิคนี้มาแสดงในงานสัมมนาที่มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด ในช่วงปีคริสต์ศักราช 1960s and 1970s

SWOT เป็นตัวย่อที่มีความหมายดังนี้

- Strengths - จุดแข็งหรือข้อได้เปรียบ
- Weaknesses - จุดอ่อนหรือข้อเสียเปรียบ
- Opportunities - โอกาสที่จะดำเนินการได้
- Threats - อุปสรรค ข้อจำกัด หรือปัจจัยที่คุกคามการดำเนินงานของอุตสาหกรรม

หลักการสำคัญของ SWOT ก็คือการวิเคราะห์โดยการสำรวจจากสภาพการณ์ 2 ด้าน คือสภาพการณ์ภายในและสภาพการณ์ภายนอก ดังนั้นการวิเคราะห์ SWOT จึงเรียกได้ว่าเป็นการวิเคราะห์สภาพการณ์ (Situation Analysis) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน เพื่อให้รู้ตนเอง (รู้เรา) รู้จักสภาพแวดล้อม (รู้เขา) ชัดเจน และวิเคราะห์โอกาส-อุปสรรค การวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ทั้งภายนอกและภายในอุตสาหกรรม ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารในอุตสาหกรรมนั้น ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายนอกอุตสาหกรรม ทั้งสิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้วและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต รวมทั้งผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ที่มีต่อธุรกิจ และจุดแข็ง จุดอ่อน และความสามารถด้านต่าง ๆ ที่องค์กรมีอยู่ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการกำหนดวิสัยทัศน์ การกำหนดกลยุทธ์และการดำเนินตามกลยุทธ์ของอุตสาหกรรมที่เหมาะสมต่อไป

ประโยชน์ของการวิเคราะห์ SWOT

วิเคราะห์ SWOT เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งภายนอกและภายในอุตสาหกรรม ซึ่งปัจจัยเหล่านี้แต่ละอย่างจะช่วยให้เข้าใจได้ว่ามีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมอย่างไร จุดแข็งของอุตสาหกรรมจะเป็นความสามารถภายในที่ถูกใช้ประโยชน์เพื่อการบรรลุเป้าหมาย ในขณะที่จุดอ่อนของอุตสาหกรรมจะเป็นคุณลักษณะภายใน ที่อาจจะทำลายผลการดำเนินงาน โอกาสทางสภาพแวดล้อมจะเป็นสถานการณ์ที่ให้

³ http://en.wikipedia.org/wiki/SWOT_analysis

โอกาสเพื่อการบรรลุเป้าหมายอุตสาหกรรมในทางกลับกันอุปสรรคทางสภาพแวดล้อมจะเป็นสถานการณ์ที่
ขัดขวางการบรรลุเป้าหมายของอุตสาหกรรม ผลจากการวิเคราะห์ SWOT นี้จะใช้เป็นแนวทางในการ
กำหนดวิสัยทัศน์ การกำหนดกลยุทธ์ เพื่อให้อุตสาหกรรมพัฒนาไปในทางที่เหมาะสม

ขั้นตอน / วิธีการดำเนินการทำ SWOT Analysis

การวิเคราะห์ SWOT จะครอบคลุมขอบเขตของปัจจัยที่กว้าง ด้วยการระบุจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส
และอุปสรรคของอุตสาหกรรม ทำให้มีข้อมูล ในการกำหนดทิศทางหรือเป้าหมายที่จะถูกสร้างขึ้นมานจุด
แข็งของอุตสาหกรรม และแสวงหาประโยชน์จากโอกาสทางสภาพแวดล้อม และสามารถ กำหนดกลยุทธ์ที่
มุ่งเอาชนะอุปสรรคทางสภาพแวดล้อมหรือลดจุดอ่อนของอุตสาหกรรมให้มีน้อยที่สุดได้ ภายใต้การ
วิเคราะห์ SWOT นั้น จะต้องวิเคราะห์ทั้งสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก อุตสาหกรรม โดยมีขั้นตอน
ดังนี้

การประเมินสภาพแวดล้อมภายในอุตสาหกรรม

การประเมินสภาพแวดล้อมภายในอุตสาหกรรม จะเกี่ยวกับการวิเคราะห์และพิจารณาทรัพยากร
และความสามารถภายในอุตสาหกรรม ทุกๆ ด้าน เพื่อที่จะระบุจุดแข็งและจุดอ่อนของอุตสาหกรรม
แหล่งที่มาเบื้องต้นของข้อมูลเพื่อการประเมินสภาพแวดล้อมภายใน คือระบบข้อมูลเพื่อ การบริหารที่
ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งในด้าน โครงสร้าง ระบบ ระเบียบ วิธีปฏิบัติงาน บรรยากาศในการทำงานและ
ทรัพยากรในการบริหาร(คน เงิน วัสดุ การจัดการ รวมถึงการพิจารณาผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของ
อุตสาหกรรมเพื่อที่จะเข้าใจสถานการณ์และผลกลยุทธ์ก่อนหน้านี้ด้วย - จุดแข็งของอุตสาหกรรม (S-
Strengths) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมนั่นเองว่าปัจจัยใดภายใน
อุตสาหกรรมที่เป็นข้อได้เปรียบหรือจุดเด่นของอุตสาหกรรมที่ควรนำมาใช้ในการพัฒนาได้ และควรดำรง
ไว้เพื่อการ เสริมสร้างความเข้มแข็งของอุตสาหกรรม - จุดอ่อนของอุตสาหกรรม (W-Weaknesses) เป็นการ
วิเคราะห์ ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ในจากมุมมอง ของผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมนั้น ๆ เองว่า
ปัจจัยภายในอุตสาหกรรมที่เป็นจุดด้อย ข้อเสียเปรียบของอุตสาหกรรมที่ควรปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือขจัดให้
หมดไป อันจะเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรม

การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอก

ภายใต้การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกอุตสาหกรรมนั้น สามารถค้นหาโอกาสและอุปสรรค
ทางการดำเนินงานของอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจทั้งในและระหว่าง
ประเทศที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของอุตสาหกรรม เช่น อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ นโยบาย การเงิน
การงบประมาณ สภาพแวดล้อมทางสังคม เช่น ระดับการศึกษาและอัตราผู้หนังสือของประชาชน การตั้งถิ่น
ฐานและการอพยพของ ประชาชน ลักษณะชุมชน ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม ความเชื่อและวัฒนธรรม
สภาพแวดล้อมทางการเมือง เช่น พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา มติคณะรัฐมนตรี และสภาพแวดล้อม
ทางเทคโนโลยี หมายถึง กรรมวิธีใหม่ๆและพัฒนาการทางด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ที่จะช่วยเพิ่ม

ประสิทธิภาพในการผลิตและให้บริการ - โอกาสทางสภาพแวดล้อม (O-Opportunities) เป็นการวิเคราะห์ว่าปัจจัยภายนอกอุตสาหกรรม ปัจจัยใดที่สามารถส่งผล กระทบประโยชน์ ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินการของอุตสาหกรรมในระดับมหภาค และสามารถนำข้อดีเหล่านี้มาเสริมสร้างให้ อุตสาหกรรมเข้มแข็งขึ้นได้ - อุปสรรคทางสภาพแวดล้อม (T-Threats) เป็นการวิเคราะห์ว่าปัจจัยภายนอกอุตสาหกรรมปัจจัยใดที่สามารถส่งผล กระทบในระดับมหภาคในทางที่จะก่อให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งอุตสาหกรรมจำเป็นต้องหลีกเลี่ยง หรือปรับสภาพอุตสาหกรรมให้มี ความแข็งแกร่งพร้อมที่จะเผชิญแรงกระเทบบดังกล่าวได้

❖ การวิเคราะห์ช่องว่างการดำเนินงาน (Gap Analysis)⁴

เป็นการวิเคราะห์ช่องว่างของกระบวนการทำงานที่ปฏิบัติจริงในปัจจุบัน กับ กระบวนการปฏิบัติ เพื่อก่อให้เกิดผลสำเร็จ ให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

หลังจากได้มีการทบทวนสถานการณ์ภายในและภายนอกของอุตสาหกรรมแล้ว การจะขับเคลื่อนองค์กรผ่านอุปสรรคและโอกาสไปสู่จุดหมายที่ตั้งไว้ จะต้องพิจารณาถึงความเป็นไปได้ต่าง ๆ เครื่องมือหนึ่งซึ่งใช้กันมากในธุรกิจและทางเศรษฐศาสตร์ คือ การวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis) เป็นการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับ AEC ณ ปัจจุบันกับสิ่งที่ต้องการหรือที่ควรจะเป็นเพื่อให้สามารถแข่งขันหรือได้ประโยชน์จาก AEC มากที่สุด โดยใช้การประเมินแบบ 3 มิติ ได้แก่

- 1) ความเกี่ยวเนื่อง (Relevancy) โดยการพิจารณาว่าประเด็นนั้น ๆ มีความเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมหรือไม่ ทั้งด้านบวกและด้านลบ
- 2) ความสามารถในการแข่งขัน (Competency) โดยการพิจารณาขีดความสามารถของอุตสาหกรรม
- 3) แนวโน้มความต้องการ (Growth of Needs) โดยการพิจารณาปัจจัยความต้องการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ AEC

❖ การวิเคราะห์อุตสาหกรรมรายสาขาและจัดลำดับอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจาก AEC

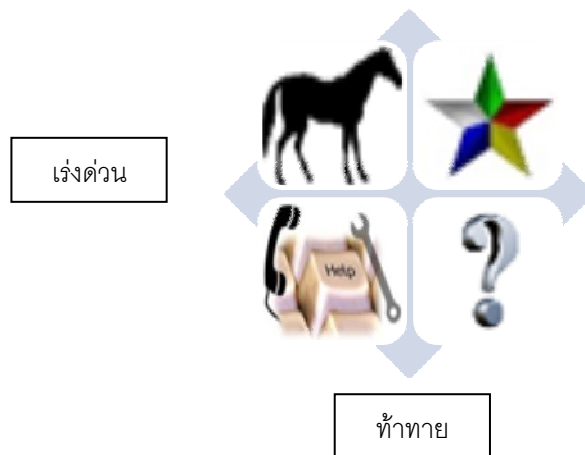
การวิเคราะห์อุตสาหกรรมรายสาขาและจัดลำดับอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจาก AEC ในการวิเคราะห์นี้จะนำ โมเดลบีซีจี. (BCG Matrix)⁵ มาประยุกต์ โดยความเร่งด่วนจะได้จากการจัดเรียงลำดับ โดยอาศัยข้อมูลจากการ Focus group, SWOT และ GAP Analysis ส่วนความท้าทายทำการสรุปจากผลกระทบกับผู้ประกอบการในการเปิด AEC ในประเด็นด้านการผลิต ตลาดและโอกาสทางการลงทุน

⁴ http://en.wikipedia.org/wiki/Gap_analysis

⁵ BCG Matrix คือ โมเดล ที่ใช้วิเคราะห์ด้านการเงินการลงทุนเกี่ยวกับการตลาด โดยการเริ่มต้นของ GE (General Electric) และ Boston Consulting Group (BCG) BCG matrix จะแสดงฐานะหรือความแข็งแกร่งของบริษัทเมื่อเทียบกับตลาดสินค้านั้นๆ โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณา 2 เกณฑ์ คือ 1. ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ (Relative Market Share) เป็นการเปรียบเทียบกับคู่แข่งว่าส่วนแบ่งตลาดของผลิตภัณฑ์ของบริษัทเป็นที่เท่าเมื่อเทียบกับคู่แข่งที่สำคัญ 2.ความน่าสนใจของตลาด (Market Attractiveness) หรือ อัตราการเติบโตของตลาดสินค้า (Market Growth Rate) คือ อัตราการขยายตัวของตลาดสินค้าทั้งตลาดไม่ใช่ของบริษัท เพราะเกณฑ์ที่ใช้เพื่อต้องการดูว่าตลาดสินค้านั้นๆ มีความน่าสนใจมากน้อยเพียงใด

จากนั้นนำมาจัดเรียง โดยแบ่งเป็น 4 ส่วนและใช้สัญลักษณ์เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ ดังนี้

กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความแรงด่วนและความทำท่ายสูง

การเปิด AEC จะเอื้อประโยชน์ให้แก่อุตสาหกรรมกลุ่มนี้มากที่สุด จากการได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ ได้แก่ วัตถุดิบ แรงงาน ตลาด การลงทุน การใช้สิทธิภาษีผ่านประเทศในอาเซียน ความร่วมมือในอุตสาหกรรม ฯลฯ ผู้ประกอบการในกลุ่มนี้หากทำการปรับตัวและรุกเข้าสู่ประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนได้ จะเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมนั้นๆ เป็นอย่างมาก

กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความแรงด่วนสูงและความทำท่ายปานกลาง

กลุ่มอุตสาหกรรมนี้ มีความจำเป็นที่จะต้องขยายการค้าและการลงทุนไปยังประเทศอาเซียนอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะประเทศ CLMV (ลาว พม่า กัมพูชา เวียดนาม) เพื่อโอกาสในการหาประโยชน์จากการเปิด AEC ก่อนประเทศอื่นๆ หากผู้ประกอบการไทยมีการเข้าถึงตลาดหรือแหล่งวัตถุดิบก่อน จะสร้างความได้เปรียบให้กับกลุ่มอุตสาหกรรม ในการก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำตลาดหรือผู้นำอุตสาหกรรมนั้นๆ ในประเทศเพื่อนบ้านอาเซียน

กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความแรงด่วนปานกลางและความทำท่ายสูง

กลุ่มอุตสาหกรรมนี้ มีแนวโน้มจะได้รับประโยชน์ด้านตลาดเป็นส่วนใหญ่จากการเปิด AEC ซึ่งเป็นโอกาสในการขยายตลาดเข้าไปในกลุ่ม AEC มากขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังมีความเสี่ยงและการแข่งขันจากภายนอกและภายในอาเซียนสูง อาทิ การแข่งขันด้านตลาด ข้อจำกัดด้านการเคลื่อนย้ายการลงทุน รวมถึงกฎ ระเบียบในประเทศอาเซียนที่ไม่เอื้อต่ออุตสาหกรรมนั้นๆ เป็นต้น

กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความเร่งด่วนและความท้าทายปานกลาง

กลุ่มอุตสาหกรรมนี้ส่วนใหญ่ เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมสนับสนุน และ/หรือ มีฐานการผลิตที่เข้มแข็งภายในประเทศ และ/หรือ มีกลุ่มผู้ซื้อหลักที่ไม่ได้เป็นสมาชิกในประเทศอาเซียน ซึ่งกลุ่มอุตสาหกรรมนี้จะได้รับประโยชน์และผลกระทบจากการเปิด AEC น้อยกว่า 3 กลุ่มแรก อย่างไรก็ตาม กลุ่มอุตสาหกรรมนี้ก็มีศักยภาพและมีโอกาส ขึ้นอยู่กับการรวมตัวของผู้ประกอบการในการบุกประเทศอาเซียนอย่างจริงจัง

3. แนวทางในการปรับตัว

การวิเคราะห์โอกาสและความสามารถในการแข่งขันจะใช้เทคนิควิธี

- ปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จ (Critical Success Factors)
- การวิเคราะห์ TOWS Matrix

❖ ปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จ (Critical Success Factors)

คือ ปัจจัยที่สำคัญยิ่งที่ต้องทำให้มีหรือให้เกิดขึ้นเพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ องค์กรมีปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จเป็นหลักรูปธรรมในการยึดโยงการปฏิบัติงานทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกันทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จ วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้รับการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จเป็นการให้หลักการ แนวทางหรือวิธีการที่องค์กร จะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์

แมคคินซี (McKinsey) ได้แนวคิดการใช้ CSF ซึ่งเป็นหลักการทำสงครามของทหาร แมคคินซีได้วิเคราะห์การเติบโตของการวางแผนธุรกิจ (Business Planning) ในช่วงปลายทศวรรษ 1990's และเห็นว่า CSF เป็นเครื่องมืออันหนึ่งของผู้บริหารในการจัดลำดับความสำคัญของการจัดการ การดำเนินธุรกิจ ซึ่งนอกเหนือจากการเรียงลำดับความสำคัญ ยังเป็นเครื่องมือตรวจสอบความแข็งแกร่งขององค์กรในการบรรลุเป้าประสงค์ที่สำคัญคือ ด้านการตลาด

ยุทธศาสตร์การตลาดที่ ดี โรนัลด์ ดาเนียล⁶ ใช้ CSF เป็นเครื่องมือในการจัดการด้านธุรกิจภายใต้วิกฤติและได้ร่วมกันเขียนบทความวิจัยการตลาดทางด้านนี้ไว้ในวารสาร "Harvard Business Review" ฉบับเดือนกันยายน 1961 ซึ่งการวิเคราะห์ธุรกิจได้ชี้ว่า การมีข่าวสารข้อมูลมากเกินไปโดยปราศจากการเน้นปัจจัยสำคัญทำให้ฝ่ายจัดการเสียเวลาในการวิเคราะห์ และผลที่ได้ยังนำไปสู่ข้อสรุปทางการตลาดที่ผิดพลาดอีกด้วย นำไปสู่การลดขีดความสามารถขององค์กรในการแข่งขัน การลดภาระจากการรวบรวม วิเคราะห์ และตัดสินใจทางธุรกิจบนข้อมูลต่างๆ ทำให้ดาเนียลได้กำหนดปัจจัยสำคัญที่จำเป็น เพื่อกำหนดว่าปัจจัย

⁶ Daniel, D. Ronald, "Management Information Crisis," Harvard Business Review, Sept.-Oct., 1961.

ที่ทำได้สำเร็จ (Success Factor) ในธุรกิจใดบ้างที่อยู่ในการควบคุมขององค์กร และปัจจัยใดเป็นปัจจัยภายนอก ซึ่งจำเป็นที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ภาครัฐ) และการร่วมมือระหว่างสมาชิกของธุรกิจในการแก้ไขปัญหาให้ลุล่วงไปได้

การวิเคราะห์ปัจจัยกำหนดแห่งความสำเร็จ (CSF) เป็นสิ่งที่องค์กรให้ความสำคัญ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการยกระดับผลประกอบการให้สูงขึ้น (High Performance) จัดเป็นประสิทธิภาพติดตามผลการดำเนินงาน (Monitoring system) ปัจจัยกำหนดแห่งความสำเร็จ (CSF) จึงเป็นเสมือนเครื่องมือหรือวิธีการในการแยกแยะ และวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ

❖ การวิเคราะห์ TOWS Matrix

หลังจากที่มีการประเมินสภาพแวดล้อมโดยการวิเคราะห์ให้เห็นถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด หรือ SWOT แล้ว ก็จะนำมาข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ในรูปแบบความสัมพันธ์แบบเมตริกซ์โดยใช้ตารางที่เรียกว่า TOWS Matrix โดย TOWS Matrix เป็นตารางการวิเคราะห์ที่นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด มาวิเคราะห์เพื่อกำหนดออกมาเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ประเภทต่างๆ

ในการนำเทคนิคที่เรียกว่า TOWS Matrix มาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์และกลยุทธ์นั้น จะมีขั้นตอนการดำเนินการที่สำคัญ 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. การระบุจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด โดยที่การประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นการระบุให้เห็นถึงจุดแข็งและจุดอ่อนจะเป็นการประเมินภายในอุตสาหกรรม ส่วนการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดจะเป็นการประเมินภายนอกอุตสาหกรรม กล่าวได้ว่า ประสิทธิภาพของการกำหนดกลยุทธ์ที่ใช้เทคนิค TOWS Matrix นี้จะขึ้นอยู่กับความสามารถในการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด ที่ละเอียดในทุกแง่มุม เพราะถ้าวิเคราะห์ไม่ละเอียดหรือมองไม่ทุกแง่มุม จะส่งผลทำให้การกำหนดกลยุทธ์ที่ออกมาจะขาดความแหลมคม

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็งกับโอกาส จุดแข็งกับข้อจำกัด จุดอ่อนกับโอกาส และจุดอ่อนกับข้อจำกัด ซึ่งผลของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในข้อมูลแต่ละคู่ดังกล่าว ทำให้เกิดยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท คือ

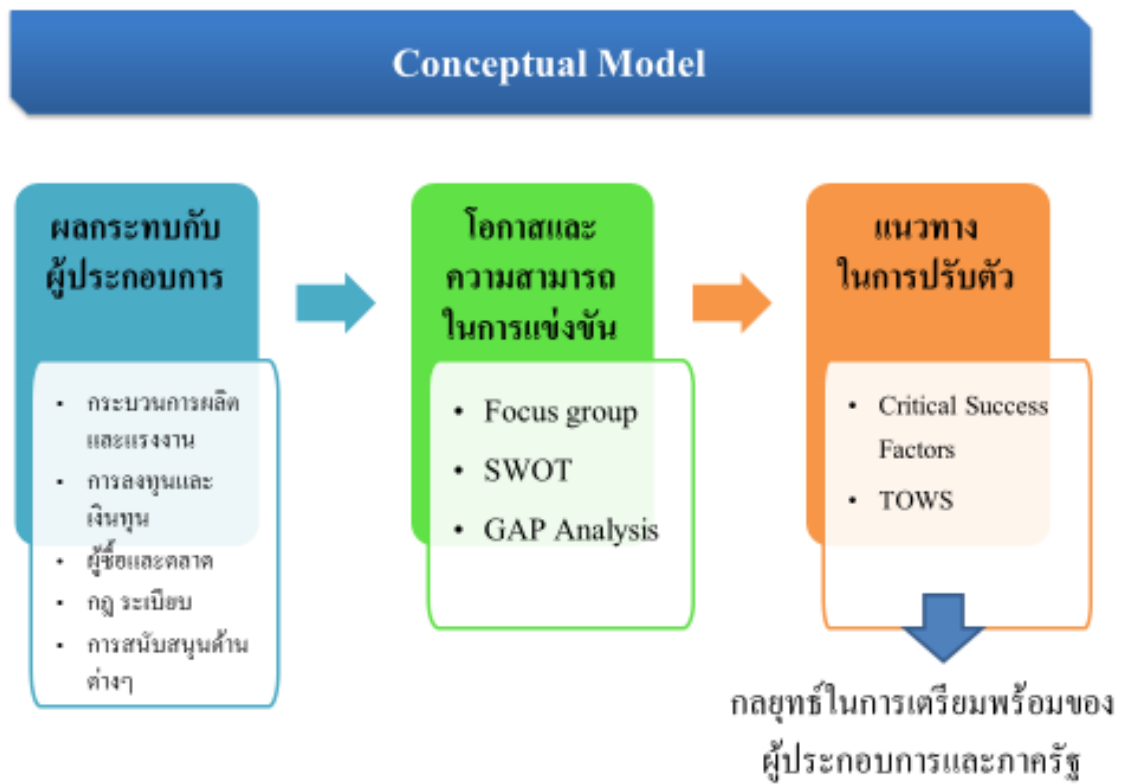
1) กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดแข็งและโอกาสมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงรุก ตัวอย่าง กรมธนารักษ์มีจุดแข็ง คือ ความสามารถในการผลิตเหรียญ และมีโรงงานพิมพ์ที่ทันสมัย มีโอกาส คือ สามารถหารายได้จากการผลิตเหรียญได้ ทั้งหมดสามารถนำมากำหนดยุทธศาสตร์ในเชิงรุก คือ ยุทธศาสตร์การรับจ้างผลิตเหรียญทุกประเภททั้งในและต่างประเทศ

2) กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดแข็งและข้อจำกัดมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงป้องกัน ทั้งนี้เนื่องจากอุตสาหกรรมมีจุดแข็ง ขณะเดียวกันอุตสาหกรรมก็เจอกับสภาพแวดล้อมที่เป็นข้อจำกัดจากภายนอกที่อุตสาหกรรมควบคุมไม่ได้ แต่อุตสาหกรรมสามารถใช้จุดแข็งที่มีอยู่ในการป้องกันข้อจำกัดที่มาจากภายนอกได้ ตัวอย่าง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช มีจุดแข็ง คือ เป็นมหาวิทยาลัยที่เปิดโอกาสการศึกษาให้แก่ประชาชนทั่วประเทศ ขณะเดียวกันมีข้อจำกัด คือ งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐมีไม่เพียงพอที่จะสามารถจัดตั้งหน่วยงานของตนเองอยู่ทุกจังหวัดทั่วประเทศได้ ทั้งหมดสามารถนำมากำหนดยุทธศาสตร์เชิงป้องกัน คือ ยุทธศาสตร์การสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนในพื้นที่ทุกจังหวัดทั่วประเทศ

3) กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อนและโอกาสมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงแก้ไข ทั้งนี้เนื่องจากอุตสาหกรรมมีโอกาสที่จะนำแนวคิดหรือวิธีใหม่ ๆ มาใช้ในการแก้ไขจุดอ่อนที่อุตสาหกรรมมีอยู่ได้ ตัวอย่าง ระบบราชการมักมีจุดอ่อน คือ มีขั้นตอนการทำงานที่ยาว ใช้เวลานาน ขณะเดียวกันก็มีโอกาส คือ โอกาสของการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ ทั้งหมดสามารถนำมากำหนดยุทธศาสตร์เชิงแก้ไข คือ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารจัดการและในกระบวนการทำงานของราชการให้มากขึ้น (e-Administration)

4) กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อนและข้อจำกัดมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงรับ ทั้งนี้เนื่องจากอุตสาหกรรมเผชิญกับทั้งจุดอ่อนและข้อจำกัดจากภายนอกที่อุตสาหกรรมไม่สามารถควบคุมได้ ตัวอย่าง ประเทศไทย จุดอ่อน คือ ต้องนำเข้าน้ำมันดิบจากต่างประเทศ ประกอบกับพบข้อจำกัด คือ ราคาน้ำมันในตลาดโลกเพิ่มขึ้นอย่างมาก ทั้งหมดนำมากำหนดยุทธศาสตร์ในเชิงรับ คือ ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ประหยัดพลังงานทั่วประเทศอย่างจริงจัง และยุทธศาสตร์การหาพลังงานทดแทนที่นำทรัพยากรธรรมชาติในประเทศที่มีอยู่มามากขึ้น

แผนภาพกรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิเคราะห์ผู้ประกอบการ SMEs ภาคการผลิตใน 30 กลุ่มอุตสาหกรรมและ 10 จังหวัด

1. กลุ่มอาหาร	16. กลุ่มแก้วและกระจก
2. กลุ่มสิ่งทอ	17. กลุ่มเซรามิก
3. กลุ่มเครื่องนุ่งห่ม	18. กลุ่มหลังคาและอุปกรณ์
4. กลุ่มรองเท้า	19. กลุ่มแกรนิตและหินอ่อน
5. กลุ่มอัญมณีและเครื่องประดับ	20. กลุ่มผลิตภัณฑ์ยาง
6. กลุ่มหนังและผลิตภัณฑ์หนัง	21. กลุ่มเฟอร์นิเจอร์
7. กลุ่มหัตถอุตสาหกรรม	22. กลุ่มไม้อัด ไม้บางและวัสดุแผ่น
8. กลุ่มยา	23. กลุ่มโรงเลื่อยและโรงอบ ไม้
9. กลุ่มเทคโนโลยีชีวภาพ	24. กลุ่มเคมี
10. กลุ่มสมุนไพร	25. กลุ่มพลาสติก
11. กลุ่มการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์	26. กลุ่มซอฟต์แวร์
12. กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	27. กลุ่มก๊าซ
13. กลุ่มเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น	28. กลุ่มเครื่องจักรและโลหะการ
14. กลุ่มพลังงานทดแทน	29. กลุ่มเครื่องจักรกลการเกษตร
15. กลุ่มชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์	30. กลุ่มผู้ผลิตไฟฟ้า

รายชื่อ 10 จังหวัดตัวแทนภูมิภาค

1. อุรุษยา	6. สงขลา
2. กาญจนบุรี	7. อุตรธานี
3. ตาก	8. สกลนคร
4. เชียงใหม่	9. สระแก้ว
5. ระนอง	10. ตราด

การวิเคราะห์ผู้ประกอบการ SMEs ภาคการผลิตใน 30 กลุ่มอุตสาหกรรม

1. กลุ่มอาหาร

สภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 5 ด้าน ได้แก่ การนำเข้าวัตถุดิบจากประเทศเพื่อนบ้าน และการทำ Contract Farming การสร้างมาตรฐานอาเซียนโดยการอิงกับมาตรฐานของไทย การขยายตลาดไปในประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ ส่งออกผลิตภัณฑ์แปรรูปมูลค่าสูง เช่น ลูกชิ้นไปมาเลเซีย สิงคโปร์ และผลิตภัณฑ์อาหารที่ประเทศ CLMV ยังขาดแคลน เช่น น้ำตาล เป็นต้น การขยายฐานการผลิตในอาเซียน เพื่อประโยชน์ด้านต้นทุนวัตถุดิบ แรงงาน ตลาด Logistics ฯลฯ รวมถึงสิทธิพิเศษในการส่งออกของ CLMV เป็นต้น รวมทั้งการสร้างความร่วมมือกันกับประเทศในอาเซียนในการทำตลาดนอกกลุ่ม

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการบริหารจัดการต้นทุนการผลิตทั้งวัตถุดิบและแรงงาน/ การพัฒนาการเกษตรและปศุสัตว์/ ต้นทุน Logistics ทั้ง Supply Chain ตั้งแต่การขนส่งวัตถุดิบจนถึงการกระจายสินค้าไปถึงผู้บริโภค/ การเพิ่มมูลค่าและความแตกต่างรวมถึงรสชาติให้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค/ การพัฒนารูปแบบบรรจุภัณฑ์เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้บริโภคและลดต้นทุนค่าขนส่ง

อย่างไรก็ตาม รัฐบาลต้องสนับสนุนการเกษตรกรรมของไทยอย่างจริงจัง การสร้างระบบ การรวบรวมองค์ความรู้ การชลประทาน การบริหารจัดการต้นทุนการเกษตร อาทิ ปุ๋ย ยา อาหารสัตว์ จัด Zoning ฯลฯ ในการเกษตรกรรมและปศุสัตว์ เพื่อป้องกันการขาดแคลนและรักษาระดับราคาให้คงที่

ซึ่งเป็นพื้นฐานหลักของประเทศ ปรับปรุงกฎ ระเบียบ มาตรฐานต่าง ๆ ให้ทันสมัยให้สมกับนโยบาย “ครัวไทยสู่ครัวโลก” และการสนับสนุนต่าง ๆ ของภาครัฐ อาทิ กฎ ระเบียบการนำเข้า ศูนย์ทดสอบ การพัฒนา คั้นคว้าวิจัยใหม่ ๆ ฯลฯ

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของไทยจากการใช้องค์ความรู้ และข้อมูลแบบบูรณาการได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากการรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้

มีการเติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่ง
เป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

SMEs ควรเน้นการพัฒนาความสามารถเฉพาะส่วน (Specialization) เพื่อสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าของ
Supply Chain พัฒนาให้เกิดการรวมกลุ่มอย่างเกื้อกูลกัน เกิดความเชื่อใจกัน สร้างโอกาสให้แก่กัน รวมถึงการ
รวมกลุ่ม และ Matching กันอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ให้กลุ่มมองเห็นประโยชน์ร่วมกันอย่าง
ชัดเจน จับรวมการรวมกลุ่มมองเห็นประโยชน์ร่วมกันอย่างเช่นกันอย่างชัดเจน เป็นการ Share Leadership
สลับบทบาทการเป็นผู้นำตามความถนัดให้เกิดประโยชน์ทุกฝ่าย Win-Win เช่น การส่งออกเฟอร์นิเจอร์ต้อง
อาศัยความร่วมมือระหว่างผู้ผลิตไม้ เหล็ก หนัง เพื่อใช้ประโยชน์จาก Specialization ลดระยะเวลาในการ
ผลิตสินค้า ลดต้นทุนการผลิตสินค้า เพิ่มการส่งออกอย่างเกื้อหนุนกัน และจึงผลักดันภาครัฐให้แก้ปัญหา
เช่น มาตรการภาษี

2. กลุ่มสิ่งทอ

สภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหา
โอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้
ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพ
ในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับ
สถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอ เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าร่วมการเป็น
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 6 ด้าน ได้แก่ การขยายการผลิตไปประเทศ CLMV
(ลาว กัมพูชา พม่า เวียดนาม) เพื่อโอกาสในการเข้าถึงตลาดก่อนประเทศอื่น โดยรัฐต้องสนับสนุนปัจจัยใน
การลงทุนของ SMEs และการเชื่อมโยงกับประเทศในอาเซียนในการรับและแบ่งงานตามความถนัดในสาย
โซ่อุปทาน (Supply & Value chain) ความร่วมมือในการผลิตร่วมกันเพื่อเป็นอุตสาหกรรมที่ครบวงจรและ
ตอบสนองความต้องการของตลาดโลก นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กลางการผลิตสิ่งทอในอาเซียน จากความ
เชื่อถือในมาตรฐานการผลิตและสิ่งแวดล้อมของไทย ผู้นำด้านสิ่งทอ เส้นใย และผ้าฝ้ายรายใหญ่ของภูมิภาค
เพื่อการผลิตเครื่องนุ่งห่ม การที่ประเทศสมาชิกอาเซียนยังขาดแคลนวัตถุดิบจะช่วยให้ประเทศไทยส่งออก
ได้มากขึ้น โอกาสในการร่วมทุนกับประเทศอื่น เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตในอุตสาหกรรมต้นน้ำและ
กลางน้ำ และการรวมกลุ่ม Cluster เพื่อต่อรองกับผู้ว่าจ้างผลิตให้ใช้วัตถุดิบต้นน้ำและกลางน้ำของไทย

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการทบทวนกฎ ระเบียบ ที่เอื้อต่ออุตสาหกรรม/การบริหาร
จัดการต้นทุนและเทคโนโลยีการผลิต/นโยบายและการติดตามผลการดำเนินงาน โครงการต่าง ๆ ของภาครัฐ/
โครงสร้างภาษี/การวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในอุตสาหกรรมสิ่งทอ

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรม
แบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการ

แข่งขันของไทยจากการใช้องค์ความรู้ และข้อมูลแบบบูรณาการได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนนี้อีกหนึ่งประเทศคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

นอกจากนี้ ผลดีต่ออุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มจากการมี AEC คือ ยุทธศาสตร์ใหม่ในการสร้างความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในกลุ่มสมาชิกอาเซียนทั้งหมด 10 ประเทศ ภายใต้ชื่อโครงการ (The Source Asean Full Service Alliance) หรือ SAFSA ซึ่งก่อตั้งภายใต้กรอบความร่วมมือของสมาพันธ์อุตสาหกรรมสิ่งทออาเซียน (Asean Federation of Textile Industries) หรือ AFTEX และโครงการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของอาเซียน (Asean Competitiveness Enchantment) หรือ ACE ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก US Agency for International Development จากประเทศสหรัฐอเมริกา ยุทธศาสตร์หรือโครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงธุรกิจขึ้นในภูมิภาคเนื่องจากสมาชิกในเครือข่ายนี้จะกระจายอยู่ในประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีความเข้มแข็งในวัตถุดิบและบริการแต่ละสาขา เพื่อให้อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในอาเซียนเป็นอุตสาหกรรมที่ครบวงจรและตอบสนองความต้องการของตลาดโลก ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่ ผ้าทอ (Woven Top and Bottom) เสื้อผ้าถัก (Knitwear) ชุดเครื่องนอน (Bedwear) ชุดชั้นในสตรี (Lingerie) เสื้อผ้ากีฬา (Athletic Clothing) และเสื้อผ้าเด็ก (Children's Clothes) โดยในขั้นแรกทางโครงการมีเป้าหมายที่จะจับคู่ทางธุรกิจระหว่างผู้ผลิตและผู้ซื้อให้ได้จำนวน 20 คู่ ขณะนี้มีแบรนด์ดังที่เข้าร่วมโครงการ เช่น แบรนด์จากรอเมริกาได้แก่ Guess JC Penny Phillips-Van Heusen Polo Ralph Lauren และ VF Corporation ส่วนแบรนด์จากทางยุโรป ได้แก่ Benetton Debenhams Hugo Boss และ MaxMara เป็นต้น สำหรับผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการนี้จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้สามารถพัฒนาการดำเนินงานทั้งระบบ นับตั้งแต่เรื่องการลดต้นทุนการผลิต การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การควบคุมคุณภาพไปจนถึงการจัดการทางด้าน Supply Chain ส่งสินค้าให้ทันกำหนด โดยโครงการได้รับการสนับสนุนจากทาง (US Agency for International Development) หรือ USAID คอยช่วยเหลือในการจัดหาผู้เชี่ยวชาญมาคอยให้คำแนะนำในการพัฒนาฝีมือแรงงานและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยเข้าร่วมงานแสดงสินค้านานาชาติ โดยเฉพาะงานที่จัดในภูมิภาคอาเซียน สหรัฐอเมริกา ยุโรป และญี่ปุ่น นอกจากนี้ตั้งแต่ต้นปี 2010 ประเทศไทยยังมีโครงการความร่วมมือด้านสิ่งทอภายใต้ความตกลงทางการค้าเสรีต่าง ๆ ได้แก่อาเซียน-ออสเตรเลีย อาเซียน-นิวซีแลนด์ อาเซียน-จีน อาเซียน-อินเดีย และอาเซียน-เกาหลีใต้ เป็นต้น

3. กลุ่มเครื่องนุ่งห่ม

สภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซียและเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มสมุนไพร เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 4 ด้าน ได้แก่ การย้ายฐานการผลิตไปประเทศ CLMV (ลาว กัมพูชา พม่า เวียดนาม) เพื่ออาศัยแรงงานราคาถูกเป็นฐานการส่งออกไปนอกอาเซียน ใช้ประโยชน์จากสถานะ Least Developed Countries: LDCs ซื้อได้เปรียบของประเทศเพื่อนบ้านในแหลมอินโดจีนคือ ต้นทุนค่าแรงงานต่ำกว่าไทยและการที่ยุโรปให้สิทธิพิเศษกับสี่ประเทศ คือ กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนามว่าถ้าหากใช้วัตถุดิบในอาเซียนผลิตสินค้าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 สามารถส่งออกไปยุโรปได้โดยไม่ต้องเสียภาษีเท่ากับเป็นการกระตุ้นให้มีการขยาย/ย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศเหล่านี้มากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม อุปสรรคสำคัญที่ทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถออกไปลงทุนนอกประเทศ คือ การขาดเงินทุนและอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสม นอกจากนี้ประเด็นสำคัญคือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมนอกราชอาณาจักรไทยไม่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน โดยเฉพาะเรื่องภาษีนิติบุคคล ต้องมีการเสียภาษีซ้ำซ้อน ซึ่งภาครัฐต้องแก้ปัญหาในจุดนี้ ผ่านสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) และกระทรวงการคลัง การเชื่อมโยงกับประเทศในอาเซียนในการรับและแบ่งงานตามความถนัดในสายโซ่อุปทาน (Supply & Value Chain) ความร่วมมือในการผลิตร่วมกันเพื่อเป็นอุตสาหกรรมที่ครบวงจรและตอบสนองความต้องการของตลาดโลก นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กลางการผลิตเครื่องนุ่งห่มในอาเซียน จากความเชื่อถือในมาตรฐานการผลิตและสิ่งแวดล้อมของไทยและการร่วมมือกับประเทศในอาเซียนเพื่อรับงานจากประเทศอื่นนอกอาเซียน ผ่านไทยแล้วทำการกระจายงานต่อไปยังประเทศอื่น

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต บริหารจัดการต้นทุนและคุณภาพของแรงงานตัดเย็บ มาตรฐาน และระยะเวลาในการส่งมอบสินค้า การออกแบบและการสร้างตราสินค้าของตนเอง

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม เพราะเกิดความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การพัฒนาชิ้นส่วนประกอบ (Accessories) การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ข้อมูลแบบบูรณาการร่วมกัน ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่างๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่ม

ของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากการรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูงโดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้ แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

นอกจากนี้ ผลดีต่ออุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มจากการมี AEC คือ ยุทธศาสตร์ใหม่ในการสร้างความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในกลุ่มสมาชิกอาเซียนทั้งหมด 10 ประเทศ ภายใต้ชื่อโครงการ (The Source Asean Full Service Alliance) หรือ SAFSA ซึ่งก่อตั้งภายใต้กรอบความร่วมมือของสมาพันธ์อุตสาหกรรมสิ่งทออาเซียน (Asean Federation of Textile Industries) หรือ AFTEX และโครงการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของอาเซียน (Asean Competiveness Enchantment) หรือ ACE ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก US Agency for International Development จากประเทศสหรัฐอเมริกา ยุทธศาสตร์หรือโครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงธุรกิจขึ้นในภูมิภาคเนื่องจากสมาชิกในเครือข่ายนี้จะกระจายอยู่ในประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีความเข้มแข็งในวัตถุดิบและบริการแต่ละสาขา เพื่อให้อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในอาเซียนเป็นอุตสาหกรรมที่ครบวงจรและตอบสนองความต้องการของตลาดโลก ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่ผ้าทอ (Woven Top and Bottom) เสื้อผ้าถัก (Knitwear) ชุดเครื่องนอน (Bedwear) ชุดชั้นในสตรี (Lingerie) เสื้อผ้ากีฬา (Athletic Clothing) และ เสื้อผ้าเด็ก (Children's Clothes) โดยในขั้นแรกทางโครงการมีเป้าหมายที่จะจับคู่ทางธุรกิจระหว่างผู้ผลิตและผู้ซื้อให้ได้จำนวน 20 คู่ ขณะนี้มีแบรนด์ดังที่เข้าร่วมโครงการ เช่น แบรนด์จากอเมริกาได้แก่ Guess JC Penny Phillips-Van Heusen Polo Ralph Lauren และ VF Corporation ส่วนแบรนด์จากทางยุโรป ได้แก่ Benetton Debenhams Hugo Boss และ MaxMara เป็นต้น สำหรับผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการนี้จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้สามารถพัฒนาการดำเนินงานทั้งระบบ นับตั้งแต่เรื่องการลดต้นทุนการผลิต การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การควบคุมคุณภาพ ไปจนถึงการจัดการทางด้าน Supply Chain ส่งสินค้าให้ทันกำหนด โดยโครงการได้รับการสนับสนุนจากทาง (US Agency for International Development) หรือ USAID คอยช่วยเหลือในการจัดหาผู้เชี่ยวชาญมาคอยให้คำแนะนำในการพัฒนาฝีมือแรงงานและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยเข้าร่วมงานแสดงสินค้านานาชาติ โดยเฉพาะงานที่จัดในภูมิภาคอาเซียน สหรัฐอเมริกา ยุโรป และญี่ปุ่น นอกจากนี้ตั้งแต่ต้นปี 2010 ประเทศไทยยังมีโครงการความร่วมมือด้านสิ่งทอภายใต้ความตกลงทางการค้าเสรีต่าง ๆ ได้แก่อาเซียน-ออสเตรเลีย อาเซียน-นิวซีแลนด์ อาเซียน-จีน อาเซียน-อินเดีย และอาเซียน-เกาหลีใต้ เป็นต้น

4. กลุ่มรองทำ

สภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบัน ได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้

ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมรองเท่ากับเป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 3 ด้าน ได้แก่ การนำเข้าวัตถุดิบที่หลากหลาย มีคุณภาพดี และราคาถูก จากประเทศเพื่อนบ้านและการสร้างมูลค่าจากตราสินค้า มาตรฐานผลิตภัณฑ์ การออกแบบและเทคโนโลยีการผลิตที่ดีกว่าประเทศเพื่อนบ้าน รวมไปถึงการออกไปลงทุนในอาเซียน เช่น กัมพูชาและพม่า เพื่อประโยชน์ทางด้านตลาด วัตถุดิบ ต้นทุนแรงงาน และภาษีจากอาเซียน เช่น การส่งออกผลไม้ไทยไปประเทศจีน แม้ว่าจะได้ FTA แต่เสียภาษีนำเข้าแพง ถ้าเปลี่ยนไปส่งออกไปนามลาวและเวียดนาม จะได้สิทธิประโยชน์ทางภาษีดีกว่าส่งจากไทยไปจีน

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการพัฒนาวัตถุดิบ เช่น หนึ่งดิบและส่วนประกอบ เช่น ชิ้นส่วนประกอบ (Accessory) ให้มีคุณภาพที่ดี รวมทั้งการพัฒนาด้านบริหารจัดการ รวมถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี และ R&D การพัฒนาทางการออกแบบและทักษะแรงงานในอุตสาหกรรม การพัฒนาด้านตลาดและตราสินค้า

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของไทยได้เป็นอย่างดี โดยการพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมรองเท่า เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาโครงสร้าง การเพิ่มความสามารถในห่วงโซ่อุปทานการประสานความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานต่าง ๆ

ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนนีคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูงโดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้ แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

5. กลุ่มอัญมณีและเครื่องประดับ

สถานการณ์แข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบัน ได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพ

ในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัว เพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 3 ด้าน ได้แก่ การนำเข้าวัตถุดิบที่หลากหลาย มีคุณภาพดี และราคาถูก จากประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งการสร้างมูลค่าจากฝีมือแรงงานไทย จากการออกแบบและมีเทคโนโลยีการผลิตที่ดีกว่าประเทศเพื่อนบ้าน และการออกไปลงทุนในอาเซียน เช่น กัมพูชาและพม่า เพื่อประโยชน์ทางด้านตลาด วัตถุดิบ ต้นทุนแรงงาน และภาษีจากอาเซียน เช่น การส่งออกผลไม้ไทยไปประเทศจีน แม้ว่าจะได้ FTA แต่เสียภาษีนำเข้าแพง ถ้าเปลี่ยนไปส่งออกในนามลาวและเวียดนามจะได้สิทธิประโยชน์ทางภาษีดีกว่าส่งจากไทยไปจีน

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการพัฒนาด้านการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีเครื่องจักร การพัฒนาทางการออกแบบที่เป็นเอกลักษณ์และทักษะแรงงานในอุตสาหกรรม การพัฒนาตลาด และสร้างตราสินค้า ประเด็นเหล่านี้ จะเป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับอุตสาหกรรม ให้สามารถแข่งขันได้ในอาเซียนและตลาดโลก นอกจากนี้การเปิด AEC ยังเป็นผลดีต่ออุตสาหกรรมทางการหาแหล่งวัตถุดิบและแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของไทยได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากการรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

6. กลุ่มหนังและผลิตภัณฑ์หนัง

สภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบัน ได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมหนังและผลิตภัณฑ์หนัง เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 3 ด้าน ได้แก่ การนำเข้าวัตถุดิบที่หลากหลาย ราคาถูก จากประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งการควบคุมมาตรฐานผลิตภัณฑ์ การออกแบบ และพัฒนารูปแบบใหม่ ๆ ที่ตรงกับความต้องการของตลาด และการออกไปลงทุนในอาเซียน เช่น กัมพูชาและพม่า เพื่อประโยชน์ทางด้านตลาด วัตถุดิบ ต้นทุนแรงงาน และการขนส่ง อัตรภาษีจากอาเซียน เช่น การส่งออกผลไม้ไทยไปประเทศจีน แม้ว่าจะได้ FTA แต่เสียภาษีนำเข้าแพง ถ้าเปลี่ยนไปส่งออกในนามลาว เวียดนาม จะได้สิทธิประโยชน์ทางภาษีดีกว่าส่งจากไทยไปจีน

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม เพราะเกิดความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การพัฒนาชิ้นส่วนประกอบ (Accessories) การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ข้อมูลแบบบูรณาการร่วมกัน ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่างๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้ แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

7. กลุ่มหัตถอุตสาหกรรม

สถานะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบัน ได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มหัตถอุตสาหกรรม เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 3 ด้าน ได้แก่ การนำเข้าวัตถุดิบที่หลากหลาย มีคุณภาพดี และราคาถูก จากประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งการควบคุมมาตรฐานผลิตภัณฑ์ การออกแบบ และพัฒนารูปแบบใหม่ ๆ ที่ตรงกับความต้องการของตลาด และการออกไปลงทุนในอาเซียน เช่น กัมพูชา และพม่าเพื่อประโยชน์ทางด้านตลาด วัตถุดิบ ต้นทุนแรงงาน และภาษีจากอาเซียน เช่น การส่งออกผลไม้ไทยไปประเทศจีน แม้ว่าจะได้ FTA แต่เสียภาษีนำเข้าแพง ถ้าเปลี่ยนไปส่งออกในนามลาว เวียดนามจะได้สิทธิประโยชน์ทางภาษีดีกว่าส่งจากไทยไปจีน

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการพัฒนาบุคลากร ด้านการออกแบบและแรงงานฝีมือให้มีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการ การออกแบบเพื่อสื่อถึงเอกลักษณ์ของศิลปวัฒนธรรมไทย การพัฒนาตลาด และสร้างตราสินค้า

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของไทยจากการใช้องค์ความรู้ และข้อมูลแบบบูรณาการได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างรายได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

8. กลุ่มยา

สภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมยา เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 4 ด้าน ได้แก่ การเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมยาสามัญในภูมิภาคอาเซียน มีชื่อเสียงด้านคุณภาพ และมาตรฐานของ ASEAN มีโอกาสทางการตลาดจากภูมิศาสตร์ของประเทศซึ่งเป็นศูนย์กลางกลุ่มประเทศ CLMV ได้แก่ ลาว กัมพูชา พม่า เวียดนาม ท้ายที่สุดคือมีความได้เปรียบในตลาดสินค้ายาประเภทหมดสิทธิบัตร (Generic Drug)

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานยา/การวิจัยและพัฒนา/การสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านข้อมูล และกฎ ระเบียบ มาตรการปกป้องผู้ผลิตภายในประเทศ/การพัฒนาตลาดและสร้างตราสินค้า/มาตรฐานยาอาเซียน (ASEAN Harmonization)/การเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตให้รวดเร็วยิ่งขึ้น/มาตรฐาน GMP PIC/S

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของไทยจากการใช้องค์ความรู้ และข้อมูลแบบบูรณาการได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ

ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากการรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

9. กลุ่มเทคโนโลยีชีวภาพ

สถานการณ์แข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีชีวภาพเป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 2 ด้าน ได้แก่ การยกระดับเทคโนโลยีให้มีเทคโนโลยีเทียบเท่าหรือสูงกว่าสิงคโปร์และการสนับสนุนให้มีการลงทุนและร่วมทุนพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพในประเทศ

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการสนับสนุนงบประมาณและองค์ความรู้ในด้านการวิจัยเพื่อให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตในภาคอุตสาหกรรม/การบริหารงานวิจัย เพื่อให้ใช้ประโยชน์ได้ในเชิงพาณิชย์/การดำเนินนโยบายเชิงรุกและการให้ความสำคัญอย่างจริงจังของภาครัฐในเรื่อง Biomass ซึ่งในประเทศพัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น รวมทั้งจีนได้ประกาศไว้ในนโยบายประเทศเรื่องการบริหารจัดการพลังงานและสิ่งแวดล้อม/การพัฒนาบุคลากรให้เพียงพอและมีคุณภาพตรงต่อความต้องการ/การพัฒนาระบบราง/การร่วมมือกันกับภาคต่าง ๆ อย่างบูรณาการ เช่น อาหาร การแพทย์ ท่องเที่ยว ฯลฯ

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของไทยจากการใช้องค์ความรู้และข้อมูลแบบบูรณาการได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากการรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

10. กลุ่มสมุนไพร

สถานการณ์แข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมสมุนไพร เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 4 ด้าน ได้แก่ การนำเข้าวัตถุดิบที่หลากหลาย มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และราคาถูกจากประเทศสมาชิก การลงทุนและย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศสมาชิก เพื่อประโยชน์ต้นทุน วัตถุดิบ และแรงงาน นอกจากนี้ยังรวมถึงโอกาสในการเป็นผู้นำด้านการผลิตสมุนไพรในอาเซียนที่มีมาตรฐานและคุณภาพระดับอาเซียน และโอกาสทางการตลาดการภูมิศาสตร์ของประเทศซึ่งเป็นศูนย์กลางกลุ่มประเทศ CLMV ได้แก่ ลาว กัมพูชา พม่า เวียดนาม

การให้ได้ว่าซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการพัฒนามาตรฐานการผลิตให้ได้ GMP PIC/S/การพัฒนาตลาดและสร้างตราสินค้า/การบังคับใช้มาตรฐานกับสินค้านำเข้า-เพื่อไม่ให้สินค้าไม่ได้มาตรฐานเข้ามาจำหน่ายในประเทศ/พัฒนาระบบ Logistics ให้ต้นทุนต่ำลง

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของไทยจากการใช้องค์ความรู้และข้อมูลแบบบูรณาการได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากการรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

11. กลุ่มการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์

สถานการณ์แข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับอุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 6 ด้าน ได้แก่ การเป็นศูนย์กลางการพิมพ์ของอาเซียนจากชัยภูมิของประเทศที่ตั้งอยู่กลางแหลมอินโดจีน การหาพันธมิตร/การลงทุนกับต่างประเทศเพื่อการพัฒนาและแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีการผลิต ส่งเสริมงานวิจัยใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีการพิมพ์ในการสนับสนุนอุตสาหกรรมอื่น ๆ อาทิ บรรจุภัณฑ์ ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น โอกาสในการขยายการผลิตไปยังประเทศอาเซียนเพื่อประโยชน์ด้านต้นทุนแรงงานและ Logistics การสนับสนุนด้านเงินทุนแก่ผู้ที่ต้องการไปลงทุนต่างประเทศ เช่น อัตราดอกเบี้ยพิเศษ และสร้างมาตรฐานอาเซียนโดยการอิงกับมาตรฐานของไทย

การให้ได้ว่าซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการพัฒนาทักษะ ยกระดับช่างพิมพ์ไทย และปรับโครงสร้างบุคลากรให้เหมาะสม/พัฒนาการบริหารจัดการ ระบบโรงพิมพ์ให้เกิดประสิทธิภาพด้านการผลิต/ต้นทุนการขนส่งทั้ง Logistics และ Mail ต้องลดต้นทุนให้สามารถแข่งขันกับมาเลเซียและสิงคโปร์ได้/ทักษะการออกแบบบรรจุภัณฑ์ให้มีรูปแบบหลากหลาย Design ใหม่ ๆ/การส่งเสริมการวิจัยใหม่ ๆ

12. กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

สถานะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบัน ได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนามมีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 4 ด้าน ได้แก่ การเป็นผู้นำด้านการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในอาเซียน โดยการยกระดับคุณภาพและสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ และการสร้างโอกาสทางการตลาดจากภูมิศาสตร์ของประเทศซึ่งเป็นศูนย์กลางกลุ่มประเทศ CLMV ได้แก่ ลาว กัมพูชา พม่า เวียดนาม รวมไปถึงการควบคุมมาตรฐานผลิตภัณฑ์ การออกแบบ และพัฒนารูปแบบใหม่ ๆ ที่ตรงกับความต้องการของตลาด และการออกไปลงทุนในตลาดอาเซียน เช่น กัมพูชา พม่า เพื่อประโยชน์ทางด้านตลาด วัตถุดิบ ต้นทุนแรงงาน และภาษีจากอาเซียน เช่น การส่งออกผลไม้ไทยไปยังประเทศจีน แม้ว่าจะได้รับประโยชน์ด้านภาษีจาก FTA แต่ยังคงเสียภาษีนำเข้าในอัตราที่สูง หากเปลี่ยนเป้าหมายการส่งออกไปยังลาวหรือเวียดนามจะทำให้ผู้ประกอบการได้สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ดีกว่า

การให้ได้ว่าซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพและเพียงพอกับความต้องการ การยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ และสร้างความแตกต่างจากสินค้าจากจีน ทั้งห่วงโซ่มูลค่าเพิ่ม การบริหารต้นทุนในการขนส่ง การบังคับใช้มาตรฐานอาเซียน มาตรการป้องกันสินค้านำเข้าที่ไม่ได้มาตรฐาน

จากต่างประเทศ รวมถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ไปสู่อุตสาหกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น อิเล็กทรอนิกส์ในยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์การเกษตร และการแพทย์ Medical & health care

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของไทยจากการใช้องค์ความรู้ข้อมูลแบบบูรณาการได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนนี้อีกหนึ่งคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากการรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

13. กลุ่มเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น

สถานการณ์แข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบัน ได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 4 ด้าน ได้แก่ การเป็นผู้นำด้านการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในอาเซียน จากการยกระดับคุณภาพและสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ โอกาสทางการตลาด จากภูมิศาสตร์ของประเทศซึ่งเป็นศูนย์กลางกลุ่มประเทศ CLMV ได้แก่ ลาว กัมพูชา พม่า และเวียดนาม รวมไปถึงการควบคุมมาตรฐานผลิตภัณฑ์ การออกแบบ และพัฒนารูปแบบใหม่ๆ ที่ตรงกับความต้องการของตลาดและการออกไปลงทุนในอาเซียน เช่น กัมพูชาและพม่า เพื่อประโยชน์ทางด้านตลาด วัตถุประสงค์ ต้นทุนแรงงาน และภาษีจากอาเซียน เช่น การส่งออกผลไม้ไทยไปประเทศจีน แม้ว่าจะได้ FTA แต่เสียภาษีนำเข้าแพง ถ้าเปลี่ยนไปส่งออกในนามลาว เวียดนาม จะได้สิทธิประโยชน์ทางภาษีดีกว่าส่งจากไทยไปจีน

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการยกระดับจากผู้รับจ้างผลิต (OEM) เป็นผู้ที่พัฒนาสินค้าและตราสินค้าของตนเอง (ODM และ OBM) การพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพและเพียงพอกับความต้องการ การยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ และสร้างความแตกต่างจากสินค้าจากจีน ทั้งห่วงโซ่มูลค่าเพิ่ม การบริหารต้นทุนในการขนส่ง การบังคับใช้มาตรฐานอาเซียน มาตรการป้องกันสินค้านำเข้าที่ไม่ได้มาตรฐานจากต่างประเทศ และการพัฒนาเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของไทยจากการใช้องค์ความรู้และข้อมูลแบบบูรณาการได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างรายได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้ แทนสิงคโปร์ ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

14. กลุ่มพลังงานทดแทน

สภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 3 ด้าน ได้แก่ การเป็นศูนย์กลางพลังงานทดแทนอาเซียน การขยาย/ย้ายฐานการผลิตไปประเทศ CLMV (ลาว กัมพูชา พม่า เวียดนาม) เป็นฐานการส่งออกไปนอก AEC เพื่อใช้ประโยชน์จากสถานะ Least Developed Countries: LDCs ดึงดูดแรงงานต่ำและการแลกเปลี่ยน จำหน่าย ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านพลังงานทดแทนกับประเทศในอาเซียน

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีนโยบายสนับสนุนของภาครัฐอย่างต่อเนื่องและจริงจังและการบริหารจัดการต้นทุนการผลิตและ Logistics ให้แข่งขันได้

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม เพราะเกิดความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การพัฒนาชิ้นส่วนประกอบ (Accessories) การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ข้อมูลแบบบูรณาการร่วมกัน ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างรายได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออก

สิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

15. กลุ่มชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์

สภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบัน ได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซียและเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่างๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์ เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 4 ด้าน ได้แก่ โอกาสทางการตลาด จากภูมิศาสตร์ของประเทศซึ่งเป็นศูนย์กลางกลุ่มประเทศ CLMV เช่น ลาว กัมพูชา พม่า เวียดนาม สามารถส่งสินค้าออกประเภทอะไหล่ทดแทนได้ และการสร้างตราสินค้าการออกแบบ และพัฒนารูปแบบใหม่ๆ ที่ตรงกับความต้องการของตลาด นอกจากนี้ยังออกไปลงทุนในอาเซียน เช่น ลาว กัมพูชา และพม่าเพื่อประโยชน์ทางด้านตลาด วัตถุดิบ ต้นทุนแรงงาน ตลาดและภาษีจากอาเซียน เช่น การส่งออกผลไม้ไทยไปประเทศจีน แม้ว่าจะได้ FTA แต่เสียภาษีนำเข้าแพง ถ้าเปลี่ยนไปส่งออกในนามลาว และเวียดนามจะได้สิทธิประโยชน์ทางภาษีดีกว่าส่งจากไทยไปจีน และการรวมกลุ่มเพื่อลดต้นทุนการผลิต อีกทั้งร่วมกันทำตลาดในต่างประเทศ

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการการรวมกลุ่มเป็น Cluster ทั้งสายโซ่อุปทาน การสร้างตราสินค้าและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต สร้างบุคลากรที่มีคุณภาพและเพียงพอกับความต้องการของอุตสาหกรรม

ผู้ประกอบการไทยควรเร่งปรับตัวด้านทัศนคติต่อประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC ว่าจะเป็นที่คู่ค้า คู่แข่งและแหล่งผลิตสำคัญในอนาคต โดยเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางการตลาด ควบคุมต้นทุน เสริมประสิทธิภาพและคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของไทยจากการใช้องค์ความรู้ข้อมูลแบบบูรณาการได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการบินและบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการ

เติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

16. กลุ่มแก้วและกระจก

สภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนามมีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมแก้วและกระจก เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 3 ด้าน ได้แก่ Construction Hub of Southeast Asia: ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการค้าของกลุ่มอุตสาหกรรมก่อสร้างในประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การขยาย/ย้ายฐานการผลิตไปประเทศ CLMV (ลาว กัมพูชา พม่า เวียดนาม) เพื่อทำตลาดและสร้างฐานการผลิตรองรับการเติบโตของโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานและความเจริญทางเศรษฐกิจ และการนำเข้าวัตถุดิบจากประเทศอาเซียน

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการพัฒนาคุณภาพ ดีไซน์และรูปแบบของผลิตภัณฑ์ การบริหารจัดการการผลิต เทคโนโลยีและเครื่องจักร ต้นทุนการขนส่งและ Logistics ที่แข่งขันได้

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม เพราะเกิดความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การพัฒนาชิ้นส่วนประกอบ (Accessories) การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ข้อมูลแบบบูรณาการร่วมกัน ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

17. กลุ่มเซรามิก

สภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้

ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่างๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเซรามิก เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 3 ด้าน ได้แก่ Construction Hub of Southeast Asia: ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการค้าของกลุ่มอุตสาหกรรมก่อสร้างในประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การขยาย/ย้ายฐานการผลิตไปประเทศ CLMV (ลาว กัมพูชา พม่า เวียดนาม) เพื่อทำตลาดและสร้างฐานการผลิตรองรับการเติบโตของโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานและความเจริญทางเศรษฐกิจ และการนำเข้าวัตถุดิบจากประเทศอาเซียน

การให้ได้ว่าซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการพัฒนาคุณภาพ ดีไซน์ และรูปแบบของผลิตภัณฑ์ การบริหารจัดการการผลิต เทคโนโลยีและเครื่องจักร ต้นทุนการขนส่งและ Logistics ที่แข่งขันได้

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม เพราะเกิดความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การพัฒนาชิ้นส่วนประกอบ (Accessories) การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ข้อมูลแบบบูรณาการร่วมกัน ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูงโดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้ แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

18. กลุ่มหลังคาและอุปกรณ์

สภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมหลังคาและอุปกรณ์ เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 3 ด้าน ได้แก่ Construction Hub of Southeast Asia: ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการค้าของกลุ่มอุตสาหกรรมก่อสร้างในประเทศเอเชีย

ตะวันออกเฉียงใต้ การขยาย/ย้ายฐานการผลิตไปประเทศ CLMV (ลาว กัมพูชา พม่า เวียดนาม) เพื่อทำตลาด และสร้างฐานการผลิตรองรับการเติบโตของโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานและความเจริญทางเศรษฐกิจ การนำเข้าวัตถุดิบจากประเทศอาเซียน

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการพัฒนาคุณภาพ ดีไซน์ และรูปแบบของผลิตภัณฑ์ การบริหารจัดการการผลิต เทคโนโลยีและเครื่องจักร ต้นทุนการขนส่งและ Logistics ที่แข่งขันได้

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรม แบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม เพราะเกิดความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การพัฒนาชิ้นส่วนประกอบ (Accessories) การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ข้อมูลแบบบูรณาการร่วมกัน ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่างๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างรายได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

19. กลุ่มแกรนด์และหินอ่อน

สภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 3 ด้าน ได้แก่ การเป็นศูนย์กลางพลังงานทดแทนอาเซียน การขยาย/ย้ายฐานการผลิตไปประเทศ CLMV (ลาว กัมพูชา พม่า เวียดนาม) เป็นฐานการส่งออกไปนอก AEC เพื่อใช้ประโยชน์จากสถานะ Least Developed Countries: LDCs ต้นทุนแรงงานต่ำและการแลกเปลี่ยน จำหน่าย ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านพลังงานทดแทนกับประเทศในอาเซียน

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีนโยบายสนับสนุนของภาครัฐอย่างต่อเนื่องและจริงจังและการบริหารจัดการต้นทุนการผลิตและ Logistics ให้แข่งขันได้

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรม แบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม เพราะเกิดความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้ง

อุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การพัฒนาชิ้นส่วนประกอบ (Accessories) การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ข้อมูลแบบบูรณาการร่วมกัน ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนนี้อีกคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

20. กลุ่มผลิตภัณฑ์ยาง

สถานะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 2 ด้าน ได้แก่ การเชื่อมโยงกับประเทศในอาเซียนในการรับและแบ่งงานตามความถนัดในสายโซ่อุปทาน (Supply & Value Chain) ความร่วมมือในการผลิตร่วมกันเพื่อเป็นอุตสาหกรรมที่ครบวงจรและตอบสนองความต้องการของตลาดโลก รวมทั้งการเป็นศูนย์กลางการผลิตผลิตภัณฑ์ยางในอาเซียน จากความเชื่อถือนี้ในมาตรฐานการผลิตและสิ่งแวดล้อมของไทย

การให้ได้ว่าซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต บริหารจัดการต้นทุน และคุณภาพของแรงงานตัดเย็บ มาตรฐาน และระยะเวลาในการส่งมอบสินค้า การออกแบบและการสร้างตราสินค้าของตนเอง/การค้นคว้าวิจัยเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ยาง

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม เพราะเกิดความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การพัฒนาชิ้นส่วนประกอบ (Accessories) การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ข้อมูลแบบบูรณาการร่วมกัน ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนนี้อีกคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออก

สิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

21. กลุ่มเฟอร์นิเจอร์

สถานะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 5 ด้าน ได้แก่ Thailand is the Furniture Hub of Southeast Asia: ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการค้าของกลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ในแถบประเทศตะวันออกเฉียงใต้ การขยาย/ย้ายฐานการผลิตไปประเทศ CLMV (ลาว กัมพูชา พม่า เวียดนาม) เป็นฐานการส่งออกไปนอก AEC เพื่อใช้ประโยชน์จากสถานะ Least Developed Countries: LDCs และต้นทุนแรงงานต่ำ และการเชื่อมโยงกับประเทศในอาเซียนในการรับและแบ่งงานตามความถนัดในสายโซ่อุปทาน (Supply & Value Chain) ความร่วมมือในการผลิตร่วมกันเพื่อเป็นอุตสาหกรรมที่ครบวงจรและตอบสนองความต้องการของตลาดโลก ยังเป็นศูนย์กลางการผลิตเฟอร์นิเจอร์ในอาเซียน จากความเชื่อถือในมาตรฐานการผลิตและสิ่งแวดล้อมของไทย รวมทั้งการร่วมมือกับประเทศในอาเซียนเพื่อรับงานจากประเทศอื่นนอกอาเซียน ผ่านไทยแล้วทำการกระจายงานต่อไปยังประเทศอื่น

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการบริหารจัดการต้นทุนการผลิต ทั้งวัตถุดิบและแรงงาน/ การควบคุมคุณภาพ มาตรฐาน และระยะเวลาในการส่งมอบสินค้า/การออกแบบและมีดีไซน์ที่แตกต่าง/การสร้างตราสินค้า

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม เพราะเกิดความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การพัฒนาชิ้นส่วนประกอบ (Accessories) การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ข้อมูลแบบบูรณาการร่วมกัน ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบความสำเร็จในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูงโดยเฉพาะยอดการส่งออก

สิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

22. กลุ่มไม้อัด ไม้บางและวัสดุแผ่น

สถานการณ์แข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมไม้อัด ไม้บาง และวัสดุแผ่น เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 4 ด้าน ได้แก่ การสร้างให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางในการเป็นผู้ซัพพลายไม้แผ่นเรียบ (PB และ MDF) และไม้ยางพาราในแถบภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การเชื่อมโยงกับประเทศในอาเซียนในการรับและแบ่งงานตามความถนัดในสายโซ่อุปทาน (Supply & Value Chain) ความร่วมมือในการผลิตร่วมกันเพื่อเป็นอุตสาหกรรมที่ครบวงจรและตอบสนองความต้องการของตลาดโลก รวมทั้งการร่วมมือกับประเทศในอาเซียนเพื่อรับงานจากประเทศอื่นนอกอาเซียน ผ่านไทยแล้วทำการกระจายงานต่อไปยังประเทศอื่น และยังเป็นศูนย์กลางการผลิตไม้อัด ไม้บาง และวัสดุแผ่นในอาเซียนจากความเชื่อถือในมาตรฐานการผลิตและสิ่งแวดล้อมของไทย

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการบริหารจัดการต้นทุนการผลิต ทั้งวัตถุดิบและแรงงาน/การควบคุมคุณภาพ มาตรฐาน และระยะเวลาในการส่งมอบสินค้า/การออกแบบและมีดีไซน์ที่แตกต่าง/การสร้างตราสินค้า

23. กลุ่มโรงเลื่อยและโรงอบไม้

สถานการณ์แข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมโรงเลื่อยและโรงอบไม้ เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 2 ด้าน ได้แก่ การเป็นศูนย์กลางทางการค้าของกลุ่มอุตสาหกรรมไม้และเฟอร์นิเจอร์ในแถบประเทศตะวันออกเฉียงใต้และการขยาย/ย้ายฐานการ

ผลิตไปประเทศ CLMV (ลาว กัมพูชา พม่า และเวียดนาม) เป็นฐานการส่งออกป้อนอก AEC เพื่อใช้ประโยชน์จากสถานะ Least Developed Countries: LDCs และต้นทุนแรงงานต่ำ

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต บริหารจัดการต้นทุน และคุณภาพของแรงงาน อีกทั้งคุณภาพ มาตรฐาน รวมถึงระยะเวลาในการส่งมอบสินค้า

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม เพราะเกิดความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การพัฒนาชิ้นส่วนประกอบ (Accessories) การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ข้อมูลแบบบูรณาการร่วมกัน ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูงโดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

24. กลุ่มเคมี

สภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเคมี เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 2 ด้าน ได้แก่ การหาหุ้นส่วนธุรกิจ (Partner and Joint Venture) สร้างความร่วมมือกับประเทศอาเซียนและการเจาะตลาดอาเซียนที่เริ่มมีการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการบริหารจัดการต้นทุนการผลิตและการค้นคว้าวิจัย รวมถึงพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ หรือให้มีคุณสมบัติที่ดีขึ้น

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม เพราะเกิดความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การพัฒนาชิ้นส่วนประกอบ (Accessories) การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้

ข้อมูลแบบบูรณาการร่วมกัน ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูงโดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

25. กลุ่มพลาสติก

สถานะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบัน ได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนามมีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 3 ด้าน ได้แก่ โอกาสทางการตลาดจากภูมิศาสตร์ของประเทศซึ่งเป็นศูนย์กลางกลุ่มประเทศ CLMV เช่น ลาว กัมพูชา พม่า เวียดนาม เช่น พลาสติกเพื่อการเกษตร เป็นต้น การควบคุมมาตรฐานผลิตภัณฑ์ การออกแบบ และพัฒนารูปแบบใหม่ ๆ ที่ตรงกับความต้องการของตลาด การออกไปลงทุนในอาเซียน เช่น ลาว กัมพูชา พม่า เพื่อประโยชน์ทางด้านตลาด วัตถุดิบ ต้นทุนแรงงาน ตลาด และภาษีจากอาเซียน เช่น การส่งออกผลไม้ไทยไปประเทศจีน แม้ว่าจะได้ FTA แต่เสียภาษีนำเข้าแพง ถ้าเปลี่ยนไปส่งออกในนามลาว เวียดนาม จะได้สิทธิประโยชน์ทางภาษีดีกว่าส่งจากไทยไปจีน และต้นทุนการนำเข้าวัตถุดิบลดลง

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการลดต้นทุนวัตถุดิบซึ่งเป็นต้นทุนหลักของอุตสาหกรรม การบริหารจัดการการผลิตให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาอุตสาหกรรมแม่พิมพ์และพลาสติกคอมพาวด์ เพื่อความสะดวกและเทคโนโลยีการผลิตที่ดีขึ้น สร้างบุคลากรมีคุณภาพและเพียงพอกับความต้องการ การยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ สร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างความแตกต่างจากสินค้าจากจีน

ผู้ประกอบการไทยควรเร่งปรับตัวด้านทัศนคติต่อประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC ว่าจะเป็นที่คู่แข่ง คู่แข่ง และแหล่งผลิตสำคัญในอนาคต โดยเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางการตลาด ควบคุมต้นทุน และเสริมประสิทธิภาพ คุณภาพอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการ

แข่งขันของไทยจากการใช้องค์ความรู้ข้อมูลแบบบูรณาการได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากการรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

26. กลุ่มซอฟต์แวร์

สภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 3 ด้าน ได้แก่ การเป็นศูนย์กลางของอาเซียนด้านการพัฒนาซอฟต์แวร์ การร่วมมือกับประเทศในอาเซียนแลกเปลี่ยนองค์ความรู้เพื่อเพิ่มความได้เปรียบในการส่งออกไปยังตลาดโลก และการรวมตัวของ SMEs เป็นกลุ่ม Cluster เพื่อเจาะตลาดใหม่ในอาเซียนที่มีอัตราการเจริญเติบโตทางธุรกิจดี

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการพัฒนาความสามารถของบุคลากรให้เก่ง พัฒนาความสามารถของบุคลากรให้เก่ง การพัฒนา Solution ให้ตรงความต้องการของลูกค้า การบริการหลังการขายที่ดี

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม เพราะเกิดความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การพัฒนาชิ้นส่วนประกอบ (Accessories) การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ข้อมูลแบบบูรณาการร่วมกัน ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากการรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

27. กลุ่มก๊าซ

สถานการณ์แข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

มติจากที่ประชุมคณะทำงานนโยบายด้านพลังงานอาเซียน (ASEAN Regional Energy Policy and Planning Sub-Sector Network: REPP-SSN) ครั้งที่ 9 ณ ประเทศสิงคโปร์ ได้เห็นชอบให้ไทยเป็นผู้ประสานงานหลักในการยกร่างนโยบายด้านเชื้อเพลิงสำหรับผลิตไฟฟ้าของอาเซียน (ASEAN Fuel Policy for Power Generation) ซึ่งอยู่ภายใต้แผนปฏิบัติการความร่วมมือด้านพลังงานของอาเซียนปี 2553-2558 (ASEAN Plan of Action for Energy Cooperation-APAEC 2010-2015)

สำหรับเนื้อหาของการสัมมนา “The 1st ASEAN Fuel Policy for Power Generation Workshop” ในครั้งนี้มีประเด็นที่ได้อภิปรายและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ รวมทั้งการกำหนดแผนนโยบายเชื้อเพลิงไฟฟ้าในอาเซียน ได้แก่ การใช้เชื้อเพลิงไฟฟ้าของอาเซียนในอนาคตและเชื้อเพลิงทางเลือกชนิดต่าง ๆ เช่น ถ่านหิน (Coal) ก๊าซธรรมชาติ (Natural Gas) พลังงานนิวเคลียร์ (Nuclear Power) และพลังงานทดแทน (Renewable Energy) เป็นต้น

ประเทศสมาชิกอาเซียนได้กำหนดแผนร่วมกันซึ่งได้คำนึงถึงการมองหาคู่ร่วมที่จะทำให้ประเทศทั้งผู้ผลิตและผู้นำเข้าด้านพลังงานได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และหารือทางด้านอุปสงค์ อุปทาน ตลอดจนตลาดด้านพลังงาน เพื่อหาแนวทางในการจัดการและร่วมมือในการใช้เชื้อเพลิงไฟฟ้ารวมทั้งแหล่งพลังงานของอาเซียนต่อไปในอนาคต อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงานของภูมิภาคนี้โดยรวมในระยะยาว ซึ่งผลจากการสัมมนาในครั้งนี้จะได้นำเสนอต่อที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสและรัฐมนตรีพลังงานอาเซียนในปลายปีนี้ที่ประเทศบรูไน ทั้งนี้ ประเทศไทยจะได้ประโยชน์ในการนำผลของการสัมมนาไปปรับใช้สำหรับการวางแผนในการจัดการการใช้เชื้อเพลิงไฟฟ้าของประเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาด้านพลังงานของไทยในอนาคตต่อไปอีกด้วย

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมก๊าซเป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 2 ด้าน ได้แก่ การเจาะตลาดใหม่ในอาเซียน ที่มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจดี และหาหุ้นส่วนธุรกิจ (Partner and Joint Venture) สร้างความร่วมมือกับประเทศอาเซียน

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการบริหารจัดการต้นทุนการขนส่งและ Logistics ให้แข่งขันได้

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรม เพราะเกิดความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การพัฒนาชิ้นส่วนประกอบ (Accessories) การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ข้อมูลแบบบูรณาการร่วมกัน ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูงโดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

28. กลุ่มเครื่องจักรกลและโลหะการ

สถานการณ์แข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบัน ได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซียและเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการบริหารจัดการต้นทุนการผลิตสามารถแข่งขันได้/มีแรงงานมีคุณภาพและเพียงพอกับความต้องการ/การทบทวน แก้ไข กฎ ระเบียบ เช่น มาตรฐานต่าง ๆ สำหรับสินค้าส่งออก เพื่อให้ผลิตสินค้าเกรดรองเพื่อแข่งขันกับสินค้าจีนและตอบสนองกำลังซื้อระดับต่ำลง/การสนับสนุนจากภาครัฐอย่างจริงจังเช่น ลดภาษีนำเข้าวัตถุดิบ ความช่วยเหลือพิเศษแก่ผู้ประกอบการเรื่องการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในต่างประเทศ ฯลฯ

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรม เพราะเกิดความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การพัฒนาชิ้นส่วนประกอบ (Accessories) การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ข้อมูลแบบบูรณาการร่วมกัน ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูงโดยเฉพาะยอดการส่งออก

สิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

29. กลุ่มเครื่องจักรกลการเกษตร

สภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลการเกษตร เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 3 ด้าน ได้แก่ การเป็นศูนย์กลางการผลิตเครื่องจักรกลการเกษตรในอาเซียนจากความเชื่อถือนในมาตรฐานและคุณภาพของไทย การทำตลาดในประเทศอาเซียนโดยเฉพาะประเทศ CLMV และอินโดนีเซีย รวมทั้งการร่วมลงทุนกับประเทศในอาเซียนเพื่อโอกาสในการพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการบริหารจัดการต้นทุนการผลิตสามารถแข่งขันได้/มีแรงงานมีคุณภาพและเพียงพอกับความต้องการ/การทบทวน ภาษี กฎและระเบียบ เช่น มาตรฐานต่าง ๆ สำหรับสินค้าส่งออก เพื่อให้ผลิตสินค้าเกรดรองเพื่อแข่งขันกับสินค้าจีนและตอบสนองกำลังซื้อระดับต่ำลง/การสนับสนุนจากภาครัฐอย่างจริงจัง เช่น ลดภาษีนำเข้าวัตถุดิบ ให้ความช่วยเหลือพิเศษแก่ผู้ประกอบการ เรื่องการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในต่างประเทศ ฯลฯ

30. กลุ่มผู้ผลิตไฟฟ้า

สภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนามมีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

มติจากที่ประชุมคณะทำงานนโยบายด้านพลังงานอาเซียน (ASEAN Regional Energy Policy and Planning Sub-sector Network: REPP-SSN) ครั้งที่ 9 ณ ประเทศสิงคโปร์ได้เห็นชอบให้ไทยเป็นผู้ประสานงานหลักในการยกร่างนโยบายด้านเชื้อเพลิงสำหรับผลิตไฟฟ้าของอาเซียน (ASEAN Fuel Policy for Power Generation) ซึ่งอยู่ภายใต้แผนปฏิบัติการความร่วมมือด้านพลังงานของอาเซียน ปี 2553-2558 (ASEAN Plan of Action for Energy Cooperation-APAEC 2010-2015)

สำหรับเนื้อหาของการสัมมนา “The 1st ASEAN Fuel Policy for Power Generation Workshop” ในครั้งนี้ มีประเด็นที่ได้อภิปรายและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ รวมทั้งการกำหนดแผนนโยบายเชื้อเพลิงไฟฟ้าในอาเซียน ได้แก่ การใช้เชื้อเพลิงไฟฟ้าของอาเซียนในอนาคตและเชื้อเพลิงทางเลือกชนิดต่าง ๆ เช่น ถ่านหิน (Coal) ก๊าซธรรมชาติ (Natural Gas) พลังงานนิวเคลียร์ (Nuclear Power) และพลังงานทดแทน (Renewable Energy) เป็นต้น

ประเทศสมาชิกอาเซียนได้กำหนดแผนร่วมกันซึ่งได้คำนึงถึงการมองหาคู่ร่วมที่จะทำให้ประเทศทั้งผู้ผลิตและผู้นำเข้าด้านพลังงานได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และหารือทางด้านอุปสงค์ อุปทาน ตลอดจนตลาดด้านพลังงาน เพื่อหาแนวทางในการจัดการและร่วมมือในการใช้เชื้อเพลิงไฟฟ้ารวมทั้งแหล่งพลังงานของอาเซียนต่อไปในอนาคต อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงานของภูมิภาคนี้โดยรวมในระยะยาว ซึ่งผลจากการสัมมนาในครั้งนี้จะได้นำเสนอต่อที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสและรัฐมนตรีพลังงานอาเซียนในปลายปีนี้ที่ประเทศบรูไน ทั้งนี้ ประเทศไทยจะได้ประโยชน์ในการนำผลของการสัมมนาไปปรับใช้สำหรับการวางแผนในการจัดการการใช้เชื้อเพลิงไฟฟ้าของประเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาด้านพลังงานของไทยในอนาคตต่อไปอีกด้วย

อุตสาหกรรมผู้ผลิตไฟฟ้าจะต้องมีการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต บริหารจัดการต้นทุนที่ใช้ในการผลิต และการขนส่งวัตถุดิบ รวมถึงนโยบายและการสนับสนุนของภาครัฐ เพื่อสามารถแข่งขันได้จากการเปิด AEC ในปี พ.ศ. 2558 ที่จะมาถึงนี้

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม เพราะเกิดความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การพัฒนาชิ้นส่วนประกอบ (Accessories) การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ข้อมูลแบบบูรณาการร่วมกัน ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูงโดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

การวิเคราะห์ผู้ประกอบการ SMEs ภาคการผลิตใน 10 จังหวัด

1. จังหวัดอยุธยา

สภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมในจังหวัดอยุธยา เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 5 ด้าน ได้แก่ การนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศโดยปลอดภาษีนำเข้าหรือเสียภาษีต่ำกว่าปัจจุบัน การส่งสินค้าออกไปยังประเทศอาเซียนและตลาดโลก รวมถึงการสนับสนุนให้ต่างประเทศเข้ามาลงทุน เพื่อประโยชน์ด้านการพัฒนาการผลิตและเทคโนโลยี การนำเข้าวัตถุดิบที่มีคุณภาพและต้นทุนต่ำจากประเทศพม่า และการลงทุนสร้างฐานการผลิตสินค้าในประเทศอาเซียน-เพื่อประโยชน์ทางด้านวัตถุดิบ ต้นทุนแรงงาน และภาษีจากอาเซียน เช่น การส่งออกผลไม้ไทยไปประเทศจีน แม้ว่าจะได้ FTA แต่เสียภาษีนำเข้าแพง ถ้าเปลี่ยนไปส่งออกในนามลาว เวียดนาม จะได้สิทธิประโยชน์ทางภาษีดีกว่าส่งจากไทยไปจีน

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการบริหารจัดการแรงงานมีประสิทธิภาพและเพียงพอกับความต้องการ/นโยบายสนับสนุน SMEs ในจังหวัด/ข้อมูลต่าง ๆ ของประเทศเพื่อนบ้าน เช่น กฎหมาย ฯลฯ รวมถึงข้อมูลอุตสาหกรรมในต่างประเทศ/การทำงานของภาครัฐต้องให้การสนับสนุนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง/การหาข้อมูลต่าง ๆ ในอาเซียน ทั้งการลงทุน กฎ ระเบียบ ตลาด รสนิยมผู้บริโภค ฯลฯ/พัฒนาการผลิตจากการรับจ้างผลิต (OEM) ไปเป็นการสร้างตราสินค้าของตนเอง (ODM/OBM)/การสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์ พัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ และการจดทรัพย์สินทางปัญญา/เปิดให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานเพื่อการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานไทยในต่างประเทศ

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของไทยได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมคาร์ปิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

2. จังหวัดกาญจนบุรี

สถานการณ์แข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมในจังหวัดกาญจนบุรี เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 6 ด้าน ได้แก่ การจัดตั้งศูนย์ควบคุมและฝึกทักษะฝีมือแรงงานต่างด้าว การศูนย์กระจายสินค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อรองรับการเปิดทำเรื่อน้ำลึกที่เมืองทวายของพม่า รวมทั้งการลงทุนสร้างฐานการผลิตสินค้าในประเทศพม่า ร่วมกับนักลงทุนท้องถิ่นและการลงทุนด้านการเกษตรกรรม เพื่อนำเข้าวัตถุดิบจากพม่า และการออกไปลงทุนในอาเซียน เช่น ลาว เวียดนาม เพื่อประโยชน์ทางด้านวัตถุดิบ ต้นทุนแรงงาน และภาษีจากอาเซียน เช่น การส่งออกผลไม้ไทยไปประเทศจีน แม้ว่าจะได้ FTA แต่เสียภาษีนำเข้าแพง ถ้าเปลี่ยนไปส่งออกในนามลาว เวียดนาม จะได้สิทธิประโยชน์ทางภาษีดีกว่าส่งจากไทยไปจีน รวมทั้งการขยายการค้ากับประเทศพม่า โดยเฉพาะสินค้าที่มีความต้องการสูง เช่น สินค้าอุปโภคบริโภคและวัสดุก่อสร้าง

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการควบคุมและจัดการแรงงานต่างด้าวอย่างเป็นระบบ/ความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน/การพัฒนาพื้นที่ว่างเปล่าเพื่อสร้างศูนย์อุตสาหกรรมหรือเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจภายในประเทศ/การจัดการและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับคนในพื้นที่ หน่วยงานภาครัฐที่สนับสนุนให้เกิดการค้าขายระหว่างประเทศอย่างต่อเนื่องและจริงจัง

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของไทยได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากการรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างรายได้เปรียบเทียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

3. จังหวัดตาก

สถานการณ์แข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมในจังหวัดตาก (อำเภอแม่สอด) เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการจากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 5 ด้าน ได้แก่ การรวมกลุ่มทางการค้าของคนในพื้นที่เพื่อบุกตลาดของประเทศเพื่อนบ้าน การลงทุนสร้างฐานการผลิตสินค้าในประเทศพม่าร่วมกับนักลงทุนท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ทางด้านวัตถุดิบ ต้นทุนแรงงาน และภาษีจากอาเซียน เช่น การส่งออกผลไม้ไทยไปประเทศจีน แม้ว่าจะได้ FTA แต่เสียภาษีนำเข้าแพง ถ้าเปลี่ยนไปส่งออกในนามลาว เวียดนามก็จะได้สิทธิประโยชน์ทางภาษีดีกว่าส่งจากไทยไปจีน การขยายการค้ากับประเทศพม่า โดยการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ที่ผลิตและทำการตลาดต่างประเทศ รวมทั้งการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้นในเขตเศรษฐกิจพิเศษ และยังคงตั้งศูนย์กระจายสินค้าไปยังประเทศพม่า

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการควบคุมและจัดการแรงงานต่างด้าวอย่างเป็นระบบ/การจัดการและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับคนในพื้นที่/หน่วยงานภาครัฐต้องสนับสนุนให้เกิดการค้าขายระหว่างประเทศอย่างต่อเนื่องและจริงจัง และการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อรองรับการลงทุนและเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของไทยได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

4. จังหวัดเชียงใหม่

สถานการณ์แข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพ

ในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมในจังหวัดเชียงใหม่ เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 6 ด้าน ได้แก่ การสินค้าส่งออกไปยังประเทศ CLMV โดยเฉพาะประเทศพม่าสนับสนุนให้ต่างประเทศเข้ามาลงทุน เพื่อประโยชน์ด้านการพัฒนาการผลิตและเทคโนโลยี การนำเข้าวัตถุดิบที่มีคุณภาพและต้นทุนต่ำจากประเทศพม่า การลงทุนสร้างฐานการผลิตสินค้าในประเทศพม่าร่วมกับนักลงทุนท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ทางด้านวัตถุดิบ ต้นทุนแรงงาน และภาษีจากอาเซียน เช่น การส่งออกผลไม้ไทยไปประเทศจีน แม้ว่าจะได้ FTA แต่เสียภาษีนำเข้าแพง ถ้าเปลี่ยนไปส่งออกในนามลาว เวียดนามจะได้สิทธิประโยชน์ทางภาษีดีกว่าส่งจากไทยไปจีน การลงทุนด้านการเกษตรกรรม เพื่อการนำเข้าวัตถุดิบจากพม่า และการส่งออกไปยังประเทศ CLMV โดยการรวมกลุ่มทางการค้าของคนในพื้นที่ เพื่อบุกตลาดของประเทศเพื่อนบ้าน

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการผลิตสินค้าได้มาตรฐานและแข่งขันด้านราคาได้/การสร้างมูลค่าเพิ่มและเอกลักษณ์ให้กับผลิตภัณฑ์/การรวบรวมองค์ความรู้และสร้างความสามารถในการแข่งขัน/กฎระเบียบและหน่วยงานสนับสนุนจากภาครัฐอย่างต่อเนื่องและจริงจัง ในการปกป้องทรัพย์สินทางปัญญา/ป้องกันการสวมสิทธิ์ อาศัยไทยหรือประเทศในอาเซียนเป็นฐานการส่งออก/การจัดการและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับคนในพื้นที่

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของไทยได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูงโดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

5. จังหวัดระนอง

สภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมในจังหวัดระนอง เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 3 ด้าน ได้แก่ การเป็นศูนย์กลางสินค้าไปยังประเทศพม่า การลงทุนด้านเกษตรอุตสาหกรรมและการแปรรูปอาหารในจังหวัดและประเทศพม่า และการเป็นศูนย์กลางควบคุม จัดการ และฝึกอบรมแรงงาน

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศพม่า สร้างความมั่นใจ และไว้วางใจให้กับรัฐบาลพม่าและผู้ประกอบการที่ไปลงทุน/กฎระเบียบและหน่วยงานสนับสนุนในการค้าและควบคุมแรงงานต่างด้าวเนื่องจากมีจำนวนมากและเป็นแรงงานที่ยังไม่เคยผ่านการทำงานมาก่อน/องค์ความรู้และการจัดการ ในการบริหารจัดการและการตลาด

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของไทยได้เป็นอย่างดี โดยการพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมรองเท้า เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง/การพัฒนาโครงข่าย/การเพิ่มความสามารถในห่วงโซ่อุปทานการประสานความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานต่าง ๆ

ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

6. สงขลา

สภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนามมีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมในจังหวัดสงขลาเครื่องประดับ เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 2 ด้าน ได้แก่ การนำเข้าวัตถุดิบด้านประมงจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ปลา ปลาหมึก และการเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจการค้าต่างประเทศของภาคใต้โดยให้ไทยเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้าน

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีความรู้ทักษะทางด้านภาษา พัฒนาให้เทียบเท่าประชากร

ในสิงคโปร์และมาเลเซียที่สามารถพูดได้ 3-4 ภาษา แรงงานที่เพียงพอและมีประสิทธิภาพ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้า การจัดการระบบการขนส่ง (Logistic)

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของไทยได้เป็นอย่างดี โดยการพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมรองรับเพื่อให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาโครงข่าย การเพิ่มความสามารถในห่วงโซ่อุปทานการประสานความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานต่าง ๆ

ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างรายได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

7. อุดรธานี

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมในจังหวัดอุดรธานี เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 4 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาองค์ความรู้และปรับปรุงมาตรฐานในอุตสาหกรรมเด่นของท้องถิ่น เช่น ผ้าไหม การออกไปลงทุนในอาเซียน เช่น ลาว เวียดนาม เพื่อประโยชน์ทางด้านวัตถุดิบ ต้นทุนแรงงาน และภาษีจากอาเซียน เช่น การส่งออกผลไม้ไทยไปประเทศจีน แม้ว่าจะได้ FTA แต่เสียภาษีนำเข้าแพง ถ้าเปลี่ยนไปส่งออกในนามลาวและเวียดนามจะได้สิทธิประโยชน์ทางภาษีดีกว่าส่งจากไทยไปจีน การเป็นศูนย์กลางการค้าสู่อินโดจีน ศักยภาพในการค้าขายกับประเทศลาว รวมถึงภาคใต้ของจีน และการเป็นศูนย์กลางทางคมนาคมทั้งทางบก ทางอากาศและอนุภาคลุ่มน้ำโขง

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการส่งเสริมการค้าและการลงทุนในจังหวัด การรวมรวมองค์ความรู้และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับคนในพื้นที่ การมีกฎ ระเบียบ ข้อมูลที่เอื้ออำนวยต่อการค้าและการลงทุนทั้งในและต่างประเทศ นอกจากนี้หน่วยงานสนับสนุนจากรัฐเข้ามาดูแลอย่างต่อเนื่องและจริงจัง

8. สกลนคร

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมในจังหวัดสกลนครสมุนไพรมัน เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 4 ด้าน ได้แก่ การออกไป

ลงทุนในอาเซียน เช่น ลาวและเวียดนาม เพื่อประโยชน์ด้านวัตถุดิบและต้นทุนแรงงาน อีกทั้งยังเป็นศูนย์กลางการค้ากับลาวและเวียดนาม นอกจากนี้ยังมีการบังคับใช้มาตรฐานกับสินค้านำเข้า เพื่อไม่ให้สินค้าไม่ได้มาตรฐานเข้ามาจำหน่ายในประเทศและมีการพัฒนาระบบ Logistics ให้ต้นทุนต่ำลง

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องพัฒนามาตรฐานการผลิตสินค้า ส่งเสริมการค้าและการลงทุนทั้งในพื้นที่และประเทศเพื่อนบ้าน การรวบรวมองค์ความรู้และความสามารถในการแข่งขัน การปรับปรุงระบบพิธีการและกฎระเบียบในการซื้อขายกับประเทศเพื่อนบ้านให้สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำคัญ อาทิ การขนส่งสินค้าจากไทยไปลาว ผู้ประกอบการต้องการใช้เส้นทางนครพนม แต่ติดปัญหาต้องอ้อมภูเขาทำให้เสียต้นทุนค่าขนส่งสูง หากมีการเจาะอุโมงค์ระยะทาง 4 กิโลเมตร ทะลุภูเขาจะสามารถใช้เส้นทางนครพนม ซึ่งจะช่วยร่นระยะทางและเวลาได้มาก

9. สรุปแล้ว

สถานการณ์แข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมในจังหวัดสระแก้วสมุทรไพร เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 3 ด้าน ได้แก่ การนำเข้าวัตถุดิบด้านเกษตรกรรมจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มันสำปะหลังและการออกไปลงทุนในกัมพูชา เพื่อประโยชน์ด้านวัตถุดิบและต้นทุนแรงงาน นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กลางการค้าและศูนย์ขนถ่ายสินค้ากับประเทศกัมพูชา

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน/ข้อมูลต่าง ๆ ของประเทศเพื่อนบ้าน เช่น กฎหมาย การลงทุน ตลาด ฯลฯ รวมถึงข้อมูลอุตสาหกรรมต่าง ๆ

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของไทยได้เป็นอย่างดี โดยการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง/การพัฒนาโครงข่าย/การเพิ่มความสามารถในห่วงโซ่อุปทานการประสานความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานต่าง ๆ

ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน

ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

10. อนาคต

สภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรีในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมในจังหวัดตราด เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 3 ด้าน ได้แก่ การนำเข้าวัตถุดิบจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น วัตถุดิบทางการเกษตรและประมง และการออกไปลงทุนในอาเซียน เช่น กัมพูชา เวียดนาม เพื่อประโยชน์ด้านวัตถุดิบและต้นทุนแรงงาน นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กลางการค้ากับกัมพูชาและภาคใต้ของเวียดนาม

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการพัฒนาการค้าและการลงทุน/องค์ความรู้และความสามารถในการแข่งขัน/พิธีการ กฎ และระเบียบในการซื้อขายกับประเทศเพื่อนบ้าน/มาตรฐานการผลิต

นอกจากนี้ การพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของไทยได้เป็นอย่างดี โดยการพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมรองเท้า เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง/การพัฒนาโครงข่าย/การเพิ่มความสามารถในห่วงโซ่อุปทาน การประสานความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานต่าง ๆ

ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากรวมกลุ่มเป็นคลัสเตอร์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคในขณะนี้แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

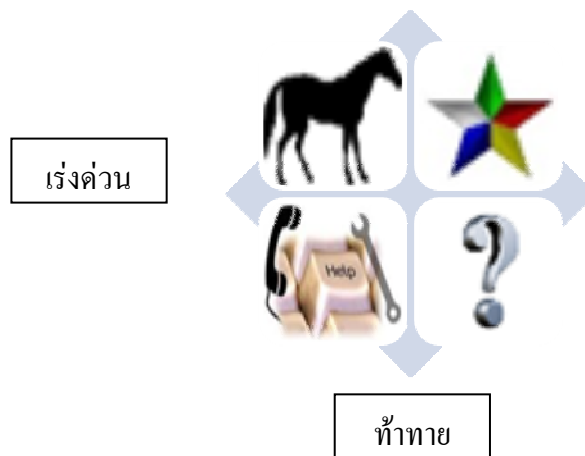
บทสรุป

แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. การวิเคราะห์อุตสาหกรรมรายสาขาและจัดลำดับอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจาก AEC
2. การเชื่อมโยงกับนโยบายและแผนภาครัฐ
3. มาตรการที่ขอรับการสนับสนุนจากภาครัฐ

1. การวิเคราะห์อุตสาหกรรมรายสาขาและจัดลำดับอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจาก AEC

การวิเคราะห์อุตสาหกรรมรายสาขาและจัดลำดับอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจาก AEC ในการวิเคราะห์นี้จะนำโมเดลบีซีจี. (BCG Matrix)⁷ มาประยุกต์ โดยความเร่งด่วนจะได้จากการจัดเรียงลำดับ โดยอาศัยข้อมูลจากการ Focus group, SWOT และ GAP Analysis ส่วนความท้าทายทำการสรุปจากผลกระทบกับผู้ประกอบการในการเปิด AEC ในประเด็นด้านการผลิต ตลาดและโอกาสทางการลงทุน จากนั้นนำมาจัดเรียง โดยแบ่งเป็น 4 ส่วนและใช้สัญลักษณ์เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ ดังนี้

⁷ BCG Matrix คือ โมเดล ที่ใช้วิเคราะห์ด้านการเงินการลงทุนเกี่ยวกับการตลาด โดยการเริ่มต้นของ GE (General Electric) และ Boston Consulting Group (BCG) BCG matrix จะแสดงฐานะหรือความแข็งแกร่งของบริษัทเมื่อเทียบกับตลาดสินค้านั้นๆ โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณา 2 เกณฑ์ คือ ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ (Relative Market Share) เป็นการเปรียบเทียบกับคู่แข่งว่าส่วนแบ่งตลาดของผลิตภัณฑ์ของบริษัท เป็นที่เท่าเมื่อเทียบกับคู่แข่งที่สำคัญ และความน่าสนใจของตลาด (Market Attractiveness) หรือ อัตราการเติบโตของตลาดสินค้า (Market Growth Rate) คือ อัตราการขยายตัวของตลาดสินค้าทั้งตลาดไม่ใช่ของบริษัท เพราะเกณฑ์ที่ใช้นี้เพื่อต้องการดูว่าตลาดสินค้านั้นๆ มีความน่าสนใจมากน้อยเพียงใด

กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความเร่งด่วนและความท้าทายสูง

การเปิด AEC จะเอื้อประโยชน์ให้แก่อุตสาหกรรมกลุ่มนี้มากที่สุด จากการได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ ได้แก่ วัตถุดิบ แรงงาน ตลาด การลงทุน การใช้สิทธิภาษีผ่านประเทศในอาเซียน ความร่วมมือในอุตสาหกรรม ฯลฯ ผู้ประกอบการในกลุ่มนี้หากทำการปรับตัวและรุกเข้าสู่ประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนได้ จะเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมนั้นๆ เป็นอย่างมาก

กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความเร่งด่วนสูงและความท้าทายปานกลาง

กลุ่มอุตสาหกรรมนี้ มีความจำเป็นที่จะต้องขยายการค้าและการลงทุนไปยังประเทศอาเซียนอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะประเทศ CLMV (ลาว พม่า กัมพูชา เวียดนาม) เพื่อโอกาสในการหาประโยชน์จากการเปิด AEC ก่อนประเทศอื่นๆ หากผู้ประกอบการไทยมีการเข้าถึงตลาดหรือแหล่งวัตถุดิบก่อน จะสร้างความได้เปรียบให้กับกลุ่มอุตสาหกรรม ในการก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำตลาดหรือผู้นำอุตสาหกรรมนั้นๆ ในประเทศเพื่อนบ้านอาเซียน

กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความเร่งด่วนปานกลางและความท้าทายสูง

กลุ่มอุตสาหกรรมนี้ มีแนวโน้มจะได้รับประโยชน์ด้านตลาดเป็นส่วนใหญ่จากการเปิด AEC ซึ่งเป็นโอกาสในการขยายตลาดเข้าไปในกลุ่ม AEC มากขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังมีความเสี่ยงและการแข่งขันจากภายนอกและภายในอาเซียนสูง อาทิ การแข่งขันด้านตลาด ข้อจำกัดด้านการเคลื่อนย้ายการลงทุน รวมถึงกฎ ระเบียบในประเทศอาเซียนที่ไม่เอื้อต่ออุตสาหกรรมนั้นๆ เป็นต้น

กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความเร่งด่วนและความท้าทายปานกลาง

กลุ่มอุตสาหกรรมนี้ส่วนใหญ่ เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมสนับสนุน และ/หรือ มีฐานการผลิตที่เข้มแข็งภายในประเทศ และ/หรือ มีกลุ่มผู้ซื้อหลักที่ไม่ได้เป็นสมาชิกในอาเซียน ซึ่งกลุ่มอุตสาหกรรมนี้จะได้รับประโยชน์และผลกระทบจากการเปิด AEC น้อยกว่า 3 กลุ่มแรก อย่างไรก็ตาม กลุ่มอุตสาหกรรมนี้ก็มีศักยภาพและมีโอกาส ขึ้นอยู่กับการรวมตัวของผู้ประกอบการในการบุกประเทศอาเซียนอย่างจริงจัง

ความท้าทายของ 30 กลุ่มอุตสาหกรรมต่อการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ปัจจัยที่กำหนดความท้าทาย (ศักยภาพ โอกาส)

ทำการวิเคราะห์กลุ่มอุตสาหกรรม 30 กลุ่มโดยแจกแจงลำดับ ดังนี้

- ลำดับคะแนน (1) กับอุตสาหกรรมที่มีความท้าทายปานกลาง
- ลำดับคะแนน (2) กับอุตสาหกรรมที่มีความท้าทายสูง
- ลำดับคะแนน (3) กับอุตสาหกรรมที่มีความท้าทายสูงมาก

อุตสาหกรรมจะมีศักยภาพสูง มีโอกาสสูงในการหาประโยชน์จาก AEC ขึ้นอยู่กับ

- ประโยชน์ และ/หรือ ผลกระทบการผลิต (นำเข้าวัตถุดิบ, แรงงาน) การนำเข้าวัตถุดิบจากประเทศอาเซียน การลงทุนในวัตถุดิบ การใช้ประโยชน์ด้านแรงงานจากประเทศในอาเซียนที่มีต้นทุนต่ำกว่าไทย การร่วมกันผลิตสินค้าร่วมกันในกลุ่มประเทศอาเซียน เป็นต้น
- ประโยชน์ และ/หรือ ผลกระทบทางด้านตลาด/การใช้สิทธิประโยชน์ภาษีของ CLMV โอกาสในกาจำหน่ายสินค้า การใช้สิทธิประโยชน์ภาษีนำเข้าของประเทศด้อยพัฒนา (ลาว พม่า กัมพูชา เวียดนาม) ในการส่งออกไปจำหน่ายในตลาดกลุ่มยุโรป เป็นต้น
- การลงทุนย้าย/ขยายฐานการผลิตในประเทศอาเซียนเพื่อให้ได้ประโยชน์จาก AEC

ความท้าทายของ 30 กลุ่มอุตสาหกรรมต่อการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยวิเคราะห์จาก

1. ประโยชน์ และ/หรือ ผลกระทบทางด้านการผลิต ได้แก่ ประเด็นด้านการนำเข้าวัตถุดิบและแรงงาน
2. ประโยชน์ และ/หรือ ผลกระทบทางด้านตลาด/การใช้สิทธิประโยชน์ภาษีของ CLMV
3. การลงทุนย้าย/ขยายฐานการผลิต

แผนยุทธศาสตร์ SMEs ภาคการผลิตในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC)
ภายใต้โครงการเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้ SMEs ภาคการผลิต เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ลำดับ	กลุ่มอุตสาหกรรม	การผลิต (นำเข้าวัตถุดิบ, แรงงาน)	ตลาด /การใช้สิทธิ ประโยชน์ภายในของ CLMV	การลงทุน ย้าย/ขยายฐาน การผลิต	รวม
1	อาหาร	3	3	3	9
2	สิ่งทอ	3	3	2	8
3	เครื่องนุ่งห่ม	3	3	3	9
4	รองเท้า	3	3	2	8
5	อัญมณีและเครื่องประดับ	2	2	3	7
6	หนังและผลิตภัณฑ์หนัง	3	3	2	8
7	หัตถอุตสาหกรรม	2	1	1	4
8	ยา	1	3	2	6
9	เทคโนโลยีชีวภาพ	1	1	1	3
10	สมุนไพร	3	3	1	7
11	การพิมพ์และบรรจุภัณฑ์	2	1	3	6
12	ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	2	3	3	8
13	เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น	1	3	3	7
14	พลังงานทดแทน	1	1	1	3
15	ชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์	1	3	1	5
16	แก้วและกระจก	0	4	3	7
17	เซรามิก	0	4	1	5
18	หลังคาและอุปกรณ์	0	4	3	7
19	แกรนิตและหินอ่อน	1	3	0	4
20	ผลิตภัณฑ์ยาง	1	3	3	7
21	เฟอร์นิเจอร์	3	1	2	6
22	ไม้อัด ไม้บางและวัสดุแผ่น	1	3	2	6
23	โรงเลื่อยและโรงอบไม้	3	0	0	3
24	เคมี	1	3	1	5
25	พลาสติก	1	3	3	7
26	กลุ่มซอฟต์แวร์	0	3	2	5
27	ก๊าซ	1	3	3	7
28	เครื่องจักรกลและโลหะการ	0	3	3	6
29	เครื่องจักรกลการเกษตร	3	3	3	9
30	ผู้ผลิตไฟฟ้า	0	0	0	0

ความเร่งด่วนของ 30 กลุ่มอุตสาหกรรมต่อการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ปัจจัยที่กำหนดความเร่งด่วน (จุดแข็ง จุดอ่อน และความจำเป็นในการปรับตัวเพื่อรับ AEC)

ทำการวิเคราะห์กลุ่มอุตสาหกรรม 30 กลุ่มโดยแจกแจงลำดับ ดังนี้

- ลำดับคะแนน (1) กับอุตสาหกรรมที่มีความเร่งด่วนปานกลาง
- ลำดับคะแนน (2) กับอุตสาหกรรมที่มีความเร่งด่วนสูง
- ลำดับคะแนน (3) กับอุตสาหกรรมที่มีความเร่งด่วนสูงมาก

ปัจจัยที่กำหนดความเร่งด่วน

เร่งด่วนปานกลาง มีปัจจัย อาทิ

- ฐานการผลิต ความจำเป็นในการย้ายหรือขยายการผลิต เนื่องจากฐานการผลิตในประเทศเข้มแข็ง สามารถขยายการผลิตได้ ยังไม่มีความจำเป็นที่จะต้อง ไปต่างประเทศ และ/หรือการขยายการผลิตไปต่างประเทศทำได้ยาก ไม่คุ้มค่าการลงทุน
- วัตถุดิบ สามารถหาได้ในประเทศ และ/หรือประเทศอื่นที่ไม่ใช่ประเทศอาเซียน
- แรงงานสามารถหาได้ในประเทศ/อุตสาหกรรมไม่ได้เน้นด้านการใช้แรงงานเข้มข้น
- ตลาด เป็นผู้ซื้อในประเทศเป็นส่วนใหญ่ และ/หรือ รสนิยม/สินค้าไม่ตรงตามความต้องการของผู้ซื้อในอาเซียน ความต้องการของประเทศอาเซียนยังไม่เพียงพอในการทำตลาดหรือการลงทุน เป็นต้น
- Logistics การขนส่งยังไม่มีผลกระทบมากนัก เทียบกับมูลค่าการลงทุน

เร่งด่วนสูงมาก มีปัจจัย อาทิ

- ฐานการผลิต มีความจำเป็นในการย้ายหรือขยายการผลิต เพื่อตอบรับความต้องการของผู้ซื้อในอาเซียน
- วัตถุดิบ วัตถุดิบในประเทศมีน้อย หาได้ยาก หานำเข้าจากอาเซียนจะช่วยลดต้นทุน
- แรงงาน ลดต้นทุนการผลิตโดยใช้แรงงานราคาถูกจากประเทศเพื่อนบ้าน ผลกระทบจากการไหลเข้า-ออกของแรงงานไปยังประเทศเพื่อนบ้าน
- ตลาด เป็นผู้ซื้อในประเทศเป็นส่วนใหญ่ และ/หรือ รสนิยม/สินค้าไม่ตรงตามความต้องการของผู้ซื้อในอาเซียน เป็นต้น
- Logistics การขนส่งมีผลกระทบต่อต้นทุนสินค้า

- กฎระเบียบต่างๆ ทั้งของไทยและประเทศอาเซียน ทางด้านต่างๆ เอื้อประโยชน์/ส่งผลกระทบ ต่ อ อู ต ส า ห ก ร ร ม

ความเร่งด่วน (จุดแข็ง จุดอ่อน และความจำเป็นในการปรับตัวเพื่อรับ AEC) จาก 30 กลุ่มอุตสาหกรรม เรียงลำดับตามกลุ่มอุตสาหกรรม

	กลุ่มอุตสาหกรรม	รวม
1	อาหาร	9
2	สิ่งทอ	5
3	เครื่องนุ่งห่ม	10
4	รองเท้า	7
5	อัญมณีและเครื่องประดับ	9
6	หนังและผลิตภัณฑ์หนัง	8
7	หัตถอุตสาหกรรม	2
8	ยา	5
9	เทคโนโลยีชีวภาพ	2
10	สมุนไพร	4
11	การพิมพ์และบรรจุภัณฑ์	5
12	ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	6
13	เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น	7
14	พลังงานทดแทน	1
15	ชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์	4
16	แก้วและกระจก	8
17	เซรามิก	3
18	หลังคาและอุปกรณ์	8
19	แกรนิตและหินอ่อน	4
20	ผลิตภัณฑ์ยาง	6
21	เฟอร์นิเจอร์	10
22	ไม้อัด ไม้บางและวัสดุแผ่น	9
23	โรงเลื่อยและโรงอบไม้	3
24	เคมี	3
25	พลาสติก	7
26	กลุ่มซอฟต์แวร์	2
27	ก๊าซ	6
28	เครื่องจักรและโลหะการ	1
29	เครื่องจักรกลการเกษตร	10

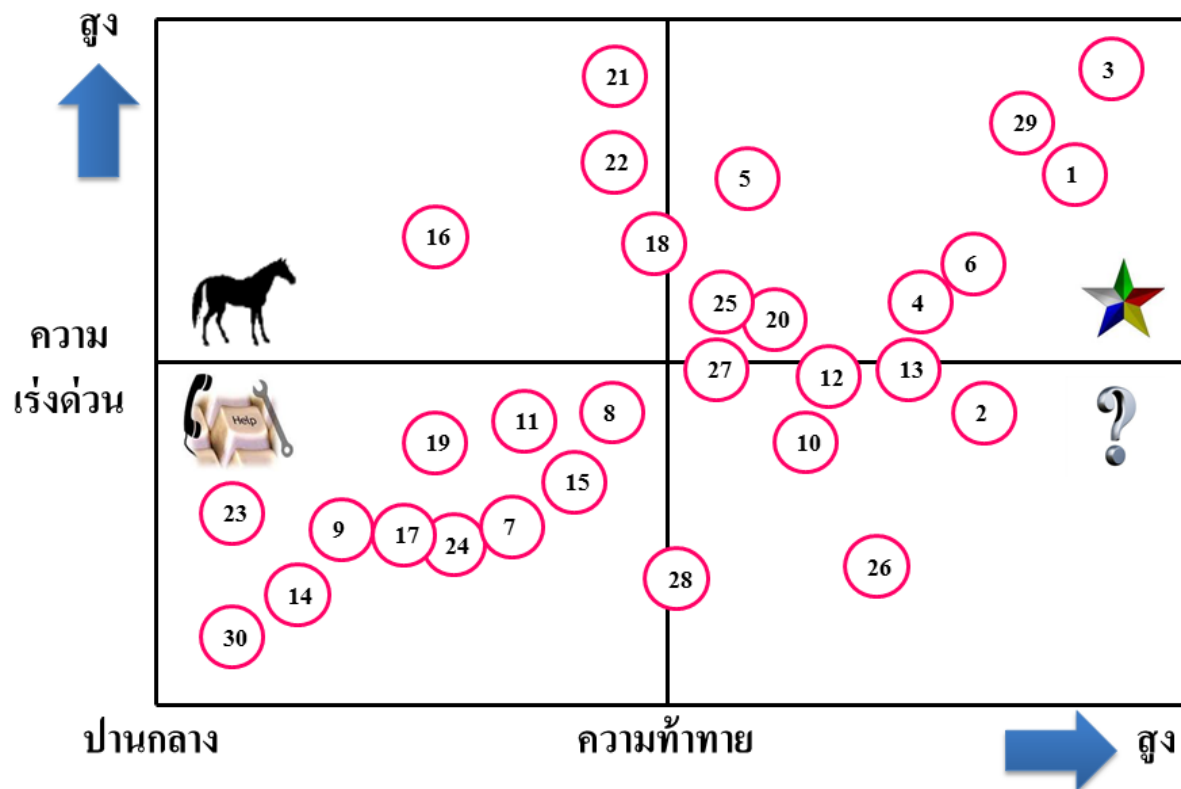
เรียงลำดับตามความเร่งด่วน

	กลุ่มอุตสาหกรรม	รวม
3	เครื่องนุ่งห่ม	10
21	เฟอร์นิเจอร์	10
29	เครื่องจักรกลการเกษตร	10
1	อาหาร	9
22	ไม้อัด ไม้บางและวัสดุแผ่น	9
5	อัญมณีและเครื่องประดับ	9
16	แก้วและกระจก	8
18	หลังคาและอุปกรณ์	8
6	หนังและผลิตภัณฑ์หนัง	8
4	รองเท้า	7
25	พลาสติก	7
13	เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น	7
20	ผลิตภัณฑ์ยาง	6
12	ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	6
27	ก๊าซ	6
2	สิ่งทอ	5
8	ยา	5
11	การพิมพ์และบรรจุภัณฑ์	5
19	แกรนิตและหินอ่อน	4
10	สมุนไพร	4
15	ชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์	4
23	โรงเลื่อยและโรงอบไม้	3
17	เซรามิก	3
24	เคมี	3
7	หัตถอุตสาหกรรม	2
9	เทคโนโลยีชีวภาพ	2
26	กลุ่มซอฟต์แวร์	2
14	พลังงานทดแทน	1
28	เครื่องจักรและโลหะการ	1

แผนยุทธศาสตร์ SMEs ภาคการผลิตในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ภายใต้โครงการเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้ SMEs ภาคการผลิต เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

30	ผู้ผลิตไฟฟ้า	1	30	ผู้ผลิตไฟฟ้า	1
----	--------------	---	----	--------------	---

แผนภาพการวิเคราะห์และจัดลำดับอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจาก AEC 30 กลุ่มอุตสาหกรรมรายสาขา

จากแผนภาพการวิเคราะห์และจัดลำดับอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจาก AEC ดังกล่าว พบว่า 10 อุตสาหกรรมที่ภาครัฐควรดำเนินการให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนอย่างเร่งด่วนมีดังนี้

1. อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม
2. อุตสาหกรรมเครื่องจักรกลการเกษตร
3. อุตสาหกรรมอาหาร
4. อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ
5. อุตสาหกรรมหนังและผลิตภัณฑ์หนัง
6. อุตสาหกรรมรองเท้า
7. อุตสาหกรรมพลาสติก
8. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง
9. อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
10. อุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น

นอกจากนี้ ถ้าแยกอุตสาหกรรมตามความเร่งด่วนและทำลายสามารถแบ่งได้ดังนี้

อุตสาหกรรมที่มีความเร่งด่วนและทำลายสูง ได้แก่ อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม เครื่องจักรกลการเกษตร
พลาสติก อาหาร หนังสือและผลิตภัณฑ์หนังสือ รองเท้า ผลิตภัณฑ์ยาง อัญมณี/เครื่องประดับ

อุตสาหกรรมที่มีความเร่งด่วนสูงและความทำลายปานกลาง ได้แก่ อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ไม้อัด ไม้บาง
และวัสดุแผ่น หลังคาและอุปกรณ์ แก้วและกระจก

อุตสาหกรรมที่มีความเร่งด่วนปานกลางและความทำลายสูง ได้แก่ อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น ก๊าซ สิ่งทอ สมุนไพร ซอฟต์แวร์ เครื่องจักรและโลหะการ

อุตสาหกรรมที่มีความเร่งด่วนและความทำลายปานกลาง ได้แก่ หัตถอุตสาหกรรม ยา เทคโนโลยีชีวภาพ
การพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ พลังงานทดแทน ชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์ เซรามิก แกรนิตและหิน
อ่อน โรงเลื่อยและโรงอบไม้ เคมีและผู้ผลิตไฟฟ้า

2. การเชื่อมโยงกับนโยบายและแผนภาครัฐ

ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์หลัก เป็นยุทธศาสตร์สอดคล้องกับ “ยุทธศาสตร์ที่ 4 เสริมสร้างศักยภาพวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทย ให้เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจระหว่างประเทศ” ตามแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมฉบับที่ 3 (พ.ศ.2555-2559)⁸

วิสัยทัศน์หลัก

“SMEs ภาคการผลิตของไทยมีการเสริมสร้างความแข็งแกร่ง ด้านขีดความสามารถในการแข่งขัน เพื่อการปรับตัวและเตรียมความพร้อมรองรับ AEC ในปี พ.ศ. 2558”

พันธกิจหลัก

1. สร้างและพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ SMEs ภาคการผลิต
2. พัฒนาด้านการตลาด ในลักษณะเชิงรุกเพื่อเปิดตลาดในประเทศอาเซียน
3. สามารถเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิตของ SMEs จากการลงทุนในกลุ่มประเทศ CLMV
4. ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐด้านการอำนวยความสะดวกพิธีศุลกากร ระบบสาธารณูปโภค มาตรการการค้า และกฎระเบียบที่จำเป็น เพื่อรองรับการเปิดประเทศเข้าสู่ AEC

ยุทธศาสตร์เพื่อการปรับตัว

1. ส่งเสริมให้ SMEs ไทย มีการพัฒนาประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต ทั้งจากการพัฒนาแรงงานที่มีทักษะความรู้ที่สูงขึ้น และการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมมากขึ้น ทั้งกระบวนการภายในองค์กร และระหว่างภายในห่วงโซ่มูลค่า (Value chain)
2. ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาสินค้าและบริการที่สร้างมูลค่าเพิ่มในตลาดกลุ่มประเทศอาเซียน 10 ทั้งในด้านคุณภาพ การเข้าถึงกลุ่มลูกค้า (Customer preference) การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ รวมถึงการสร้างและพัฒนาตราสินค้า (Thailand Brand)

⁸ ยุทธศาสตร์ที่ 1 สนับสนุนปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทยให้เติบโตอย่างสมดุลตามศักยภาพของพื้นที่

ยุทธศาสตร์เพื่อเตรียมความพร้อม

1. ส่งเสริมการตลาด บูรณาการและสร้างเครือข่าย (Cluster) ในด้านการตลาด รวมทั้งเข้าถึงและจัดทำข้อมูลการตลาดกลุ่มประเทศอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ
2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ SMEs ไทยสามารถลงทุนในกลุ่มประเทศ CLMV (กัมพูชา ลาว พม่า เวียดนาม) เพื่อลดต้นทุนกระบวนการผลิตทางด้านวัตถุดิบและปัจจัยด้านแรงงาน
3. สร้างและพัฒนา มาตรฐานผลิตภัณฑ์ ระบบสาธารณะประโยชน์ พิธีศุลกากร มาตรการการค้า และกฎระเบียบที่เหมาะสม

การมุ่งเน้นยุทธศาสตร์ตามกลุ่มอุตสาหกรรม

 <p>กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความเร่งด่วนสูงและความท้าทายปานกลาง</p> <p>กลุ่มอุตสาหกรรมนี้ มีความจำเป็นที่จะต้องขยายการค้าและการลงทุนไปยังประเทศอาเซียนอย่างรวดเร็ว เนื่องจากความได้เปรียบด้านการขนส่ง จากการใช้ที่ตั้งอยู่ศูนย์กลางแหลมสุวรรณภูมิ โดยเฉพาะประเทศลาว พม่า กัมพูชา เวียดนาม ยุทธศาสตร์หลักจะเป็นการสร้างโอกาสเพื่อการลงทุนในกลุ่มประเทศ CLMV เพื่อลดต้นทุนการผลิต ทั้งในด้านวัตถุดิบ ปัจจัยแรงงาน และกระบวนการผลิต รวมทั้งยังเป็นการเปิดตลาดใหม่ เช่น การก่อสร้าง</p>	 <p>กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความเร่งด่วนสูงและความท้าทายสูง</p> <p>การเปิด AEC จะเอื้อประโยชน์ให้แก่อุตสาหกรรมกลุ่มนี้มากที่สุด สามารถแข่งขันได้ดี ยุทธศาสตร์หลักจะเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการพัฒนาด้านการตลาด การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการจัดทำฐานข้อมูลลูกค้า กฎระเบียบการค้าและการลงทุน ในประเทศเป้าหมาย</p>
 <p>กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความเร่งด่วนและท้าทายปานกลาง</p> <p>กลุ่มอุตสาหกรรมนี้ส่วนใหญ่ เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมสนับสนุน และ/หรือ มีฐานการผลิตที่เข้มแข็งภายในประเทศ และ/หรือ มีกลุ่มผู้ซื้อหลักที่ไม่ได้เป็นสมาชิกในประเทศอาเซียน ซึ่งกลุ่มอุตสาหกรรมนี้จะได้รับประโยชน์และผลกระทบจากการเปิด AEC น้อยกว่า 3 กลุ่มแรก ยุทธศาสตร์หลักจะเป็นการปกป้องและเตรียมรับการเปิด AEC ภายในประเทศ ทั้งการสร้างและพัฒนา มาตรฐานผลิตภัณฑ์ ระบบสาธารณะประโยชน์ พิธีศุลกากร มาตรการการค้า และกฎระเบียบที่เหมาะสม</p>	 <p>กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความเร่งด่วนปานกลางและความท้าทายสูง</p> <p>กลุ่มอุตสาหกรรมนี้ มีแนวโน้มจะได้รับประโยชน์ด้านตลาดเป็นส่วนใหญ่จากการเปิด AEC ซึ่งเป็นโอกาสในการขยายตลาดเข้าไปในกลุ่ม AEC มากขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังมีความเสี่ยงและการแข่งขันจากภายนอกและภายในอาเซียนสูง ยุทธศาสตร์หลักจะมุ่งเน้นการสร้างและพัฒนาตลาดใหม่ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลการตลาดในประเทศเป้าหมาย การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อุตสาหกรรมให้แข็งแกร่ง</p>

แผนที่กลยุทธ์

1. กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความเร่งด่วนสูงและความท้าทายสูง

- ได้แก่
1. อาหาร	2. เครื่องนุ่งห่ม	3. รองเท้า	4. อัญมณีและเครื่องประดับ
5. หนังสือและผลิตภัณฑ์หนังสือ	6. ผลิตภัณฑ์ยาง	7. พลาสติก	
8. เครื่องจักรกลการเกษตร			

<p>1) <u>การพัฒนาด้านการตลาด</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • การสร้างตราสินค้าและการออกแบบเพื่อสร้างมูลค่า • ยกระดับและปรับตัวไปสู่ ODM และ OBM เพื่อหลีกเลี่ยงตลาดเดียวกับสินค้าจากจีนและเวียดนาม • การสร้างเครือข่ายพันธมิตรทั้งภาครัฐกิจไทยและต่างประเทศ • สนับสนุนส่งเสริมการหาตลาดและการจับคู่ธุรกิจ (Business matching) ระหว่างธุรกิจไทยกับประเทศคู่ค้าอาเซียน • ขยายตลาดโดยเจาะกลุ่มเป้าหมายเฉพาะกลุ่ม เช่น ส่งออกผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปมูลค่าสูงไปมาเลเซีย สิงคโปร์ และผลิตภัณฑ์น้ำตาลที่ประเทศ CLMV ยังขาดแคลน • พัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางในผลิตภัณฑ์ที่ประเทศมีจุดแข็งและจุดขาย เช่น อัญมณี อาหารฮาลาล 	<p>2) <u>การสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • การเชื่อมโยงกับประเทศในอาเซียนในการรับและแบ่งงานตามความถนัดในสายโซ่อุปทาน (Supply & Value chain) ความร่วมมือในการผลิตร่วมกันเพื่อเป็นอุตสาหกรรมที่ครบวงจร • รวมกลุ่มเป็น Cluster เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ทั้งสายโซ่อุปทานและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ต่างๆ ในอุตสาหกรรม
<p>3) <u>การพัฒนาประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • ขยายฐานการผลิตไปประเทศในอาเซียน เพื่อประโยชน์ด้านแรงงานต้นทุนต่ำ และใช้ประโยชน์จากสิทธิประโยชน์ของ CMLV ในการส่งออก • สนับสนุนเงินทุน SMEs เพื่อการลงทุนในการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต 	<p>4) <u>ฐานข้อมูล โครงสร้างพื้นฐาน มาตรการ ข้อกำหนด และกฎระเบียบ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • การสนับสนุนจากภาครัฐอย่างจริงจังในการผลักดันให้เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ (Creative Industries) • การพัฒนาองค์ความรู้ ฐานข้อมูลตลาดอาเซียน เป้าหมายการสร้างระบบการรวบรวมองค์ความรู้และพัฒนากลยุทธ์ที่เกี่ยวข้อง • มาตรการปกป้องผู้ผลิตภายในประเทศที่ไม่ใช่ภาษี (NTB) เพื่อลดสินค้านำเข้าต้องคุณภาพ ทั้งในเรื่องมาตรฐานผลิตภัณฑ์ และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง • ภาครัฐบาลต้องพัฒนางานวิจัยและสร้างศูนย์ทดสอบเพิ่มมากขึ้น เพื่อลดต้นทุนให้ผู้ประกอบการ • พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อรองรับการขนส่งระหว่างประเทศในอาเซียน

2. กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความเร่งด่วนสูงและความท้าทายปานกลาง

ได้แก่ 1. แก้วและกระจก 2. หลัγκαและอุปกรณ์ 3. เฟอร์นิเจอร์ 4. ไม้อัด ไม้บางและวัสดุแผ่น

<p>1) <u>การพัฒนาด้านการตลาด</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • เจาะตลาดใหม่ในประเทศอาเซียนที่มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูง โดยพัฒนาคุณภาพและภาพลักษณ์ให้เหมาะสมกับตลาดนั้นๆ • การจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าในประเทศอาเซียนที่มีโอกาสในการขยายฐานการค้าและการตลาด • การจัดงานแสดงสินค้าในกลุ่มประเทศอาเซียนเป้าหมาย 	<p>2) <u>การสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • การพัฒนาในการการออกแบบ การเข้าถึงความต้องการของกลุ่มลูกค้า และสร้างตราสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่า • การใช้เทคโนโลยีเพื่อการออกแบบ และควบคุมมาตรฐาน
<p>3) <u>การพัฒนาประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • ขยายและย้ายฐานการผลิตไปประเทศในอาเซียน เพื่อประโยชน์ด้านวัตถุดิบราคาถูก แรงงานต้นทุนต่ำ และประโยชน์จากสิทธิภาษีของ CMLV ในการส่งออก • เชื่อมโยงกับประเทศในอาเซียนในการพัฒนาประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิตทั้งสายโซ่อุปทาน (Supply & Value chain) เพื่อเป็นอุตสาหกรรมที่ครบวงจร • สนับสนุนเงินทุน SMEs เพื่อการลงทุนในการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต 	<p>4) <u>ฐานข้อมูล โครงสร้างพื้นฐาน มาตรการ ข้อกำหนด และกฎระเบียบ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • รัฐควรร่วมมือกับหน่วยงานเอกชนที่จะพัฒนาระบบฐานข้อมูลในด้านการตลาดที่เกี่ยวข้อง เช่น สภาพตลาดในแต่ละประเทศเป้าหมาย พฤติกรรมและความต้องการของผู้บริโภคในแต่ละกลุ่ม เพื่อการเจาะตลาดใหม่ในประเทศอาเซียน • มาตรการปกป้องผู้ผลิตภายในประเทศที่ไม่ใช่ภาษี (NTB) เพื่อลดสินค้านำเข้าต้องคุณภาพ ทั้งในเรื่องมาตรฐานผลิตภัณฑ์ และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง • พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อรองรับการขนส่งระหว่างประเทศในอาเซียน

3. กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความเร่งด่วนปานกลางและความท้าทายสูง

- ได้แก่ 1. สิ่งทอ 2. สมุนไพร 3. ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ 4. เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น 5. ซอฟต์แวร์ 6. ก๊าซ 7. เครื่องจักรและโลหะการ

<p>1) <u>การพัฒนาด้านการตลาด</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ขยายเข้าสู่ตลาดอาเซียน โดยเน้นคุณภาพ และการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ (Product Different) โดยพัฒนาผลิตภัณฑ์ไปสู่อุตสาหกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง และขยายตัวในตลาดอาเซียน เช่น อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ขยาย ไปสู่อิเล็กทรอนิกส์ในยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์การเกษตร ขยายการผลิตและการค้าในลักษณะเป็นพันธมิตร (strategic alliance) ร่วมกับประเทศในอาเซียน 	<p>2) <u>การสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ยกระดับคุณภาพ และสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ จากสินค้าระดับต่ำและอุตสาหกรรมพื้นฐานทั่วไป เชื่อมโยงกับประเทศในอาเซียน ในการสร้างมูลค่าเพิ่ม ผลิตภัณฑ์ในสายโซ่อุปทาน (Supply & Value chain) ร่วมกันเพื่อเป็นอุตสาหกรรมที่ครบวงจร
<p>3) <u>การพัฒนาประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต</u></p> <ul style="list-style-type: none"> จัดทำกลุ่มคลัสเตอร์ร่วมกับอุตสาหกรรมสนับสนุน ตั้งโรงงานประกอบในประเทศอาเซียน (CLMV) เพื่อลดต้นทุนแรงงานและวัตถุดิบ 	<p>4) <u>ฐานข้อมูล โครงสร้างพื้นฐาน มาตรการ ข้อกำหนด และกฎระเบียบ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ปรับปรุงโครงสร้างภาษีนำเข้าวัตถุดิบให้แข่งขันได้ พัฒนาฐานข้อมูลในเรื่องสภาพตลาดในแต่ละประเทศ เป้าหมาย สร้างมาตรฐานและพัฒนาฝีมือแรงงาน มาตรการปกป้องผู้ผลิตภายในประเทศที่ไม่ใช่ภาษี (NTB) เพื่อลดสินค้านำเข้าต้องคุณภาพ ทั้งในเรื่องมาตรฐานผลิตภัณฑ์ และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อรองรับการขนส่งระหว่างประเทศในอาเซียน

4. กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความเร่งด่วนและท้าทายปานกลาง

- ได้แก่ 1. หัตถอุตสาหกรรม 2. ยา 3. เทคโนโลยีชีวภาพ 4. การพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ 5. พลังงานทดแทน 6. ชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์ 7. เซรามิก 8. แกรนิตและหินอ่อน 9. เคมี 10. โรงเลื่อยและโรงอบไม้ 11. ผู้ผลิตไฟฟ้า

<p>1) <u>การพัฒนาด้านการตลาด</u></p> <ul style="list-style-type: none"> มุ่งเน้นการพัฒนาให้ประเทศไทยซึ่งมีข้อได้เปรียบในเรื่องลักษณะที่ตั้งและการเดินทางเป็นศูนย์กลางในผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ โดยรวมถึงการ Supply ชิ้นส่วนประกอบและวัตถุดิบ 	<p>2) <u>การสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ยกระดับคุณภาพ และสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์จากสินค้าระดับล่างและอุตสาหกรรมพื้นฐานทั่วไป การใช้เทคโนโลยีเพื่อการออกแบบ และควบคุมมาตรฐาน
<p>3) <u>การพัฒนาประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต</u></p> <ul style="list-style-type: none"> เชื่อมโยงการผลิตทั้งสายโซ่อุปทาน (Supply & Value chain) เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต สนับสนุนเงินทุน SMEs เพื่อการลงทุนในการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต เช่น การใช้ RFID ในการติดตามระบบขนส่งสินค้า การรับคืนสินค้า 	<p>4) <u>ฐานข้อมูล โครงสร้างพื้นฐาน มาตรการ ข้อกำหนด และกฎระเบียบ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ปรับปรุงโครงสร้างภายในเข้าวัตถุดิบให้แข่งขันได้ มาตรการปกป้องผู้ผลิตภายในประเทศที่ไม่ใช่ภาษี (NTB) เพื่อลดสินค้านำเข้าต้องคุณภาพ ทั้งในเรื่องมาตรฐานผลิตภัณฑ์ และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อรองรับการขนส่งขนาดใหญ่ในลักษณะ Bulky Transport การพัฒนาพลังงานจากชีวมวล เพื่อลดต้นทุนและการนำเข้าพลังงาน

3. มาตรการที่ขอรับการสนับสนุนจากภาครัฐ

ประเด็นจากสิ่งที่ผู้ประกอบการใน 30 กลุ่มอุตสาหกรรมต้องการให้ภาครัฐจัดการ/ช่วยเหลือ/สนับสนุน โดยเรียงตามความเร่งด่วน /ทำท่าย เรียงตามลำดับจากความต้องการของผู้ประกอบการ SMEs จากมากไปหาน้อย (รายละเอียดการคัดเลือกในภาคผนวก)

ด้านข้อมูล

- การให้ข้อมูลวิเคราะห์การลงทุน แรงงาน ตลาด ฯลฯ ในต่างประเทศ
- ศูนย์ข้อมูลของกลุ่มลูกค้าเป้าหมายทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- ศูนย์ข้อมูลข่าวสารด้านอุตสาหกรรม
- การประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้กับผู้ประกอบการ
- ศูนย์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ AEC
- เชิญผู้เชี่ยวชาญแท้จริงมาถ่ายทอดองค์ความรู้

การสนับสนุน SMEs

- การสนับสนุนแบบบูรณาการ เป็นระบบ และต่อเนื่อง (เช่น นโยบายสนับสนุนผู้ประกอบการด้านต่าง ๆ)
- การสนับสนุนเงินทุน
- มาตรการปกป้อง SMEs
- การอำนวยความสะดวกในการจดทะเบียนหรือขอใบรับรอง (เช่น การจดทะเบียนยาในอาเซียน)

ด้านแรงงาน

- พัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพแรงงาน
- สร้างมาตรฐานฝีมือแรงงาน (เช่น การรับรองความสามารถ)
- แรงงานขาดแคลนในสายวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง
- อุปสรรคการนำเข้าแรงงาน
- มาตรการแลกเปลี่ยนแรงงาน
- การสนับสนุนฝีมือแรงงาน
- ส่งเสริมและพัฒนานักออกแบบมืออาชีพ
- แก้ปัญหาแรงงานต่างด้าว/ข้ออ่อนปรนด้านแรงงานต่างด้าว

- ค่าแรงขึ้นอยู่กับพื้นฐานความเป็นจริง
- การสนับสนุนให้หาแรงงานต่างประเทศที่ค่าแรงต่ำกว่า

ด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย

- ควรมีกฎหมายที่เข้มงวดสำหรับการป้องกันสินค้าที่ผิดคุณภาพทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ
- ทบทวนกฎระเบียบ กฎหมายบางประการที่มีความเข้มงวด หรือที่เป็นปัญหา (เช่น การจ้างทำของ ประเภทไม้, น้ำหนักบรรทุกทุก)
- ทบทวนกฎระเบียบต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้ประกอบการเสียค่าใช้จ่ายซ้ำซ้อน/ความล่าช้าในการคืนภาษี
- แก้ไข ปรับปรุง ทบทวนกฎระเบียบในการขออนุญาตด้านต่าง ๆ ที่ยุ่งยาก ซ้ำซ้อน (เช่น การตั้งโรงงานไม้, แปรรูปไม้)
- ควรมีความต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาล ในกรณีมีการเปลี่ยนรัฐบาล
- รัฐบาลควรมีนโยบายในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ
- ควรมีการหารือกับผู้ประกอบการก่อนประกาศใช้นโยบายต่าง ๆ

ด้านคมนาคม

- พัฒนา/ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง
- พัฒนาระบบรางรถไฟเพื่อการขนส่งเชื่อมโยงจังหวัดต่างๆ
- สร้างทางด่วนเชื่อมแนวเหนือ-ใต้ ตะวันออก-ตะวันตกของประเทศ
- การสร้างท่าเรือ (เช่น ท่าเรือน้ำลึกฝั่งอันดามัน ท่าเรือฝั่งตะวันตก)
- การเชื่อมต่อระบบขนส่งระหว่างประชาคมอาเซียน (เช่น ให้ไทยเป็น Logistic Hub)
- ถนน ระบบรางผ่าน ไปกัมพูชา
- เพิ่ม/ปรับปรุงทางหลวงอาเซียน
- รถไฟเชื่อมโยงในภูมิภาค

ด้านมาตรฐานสินค้า

- การป้องกันสินค้าลอกเลียนแบบและด้อยคุณภาพ (เช่น นโยบายส่งเสริมทรัพย์สินทางปัญญา)
- การกำหนดมาตรฐานบังคับและควบคุมคุณภาพทั้งสินค้านำเข้าและส่งออกให้ดีและครอบคลุมยิ่งขึ้น
- การมีตราสัญลักษณ์ที่แสดงถึงคุณภาพ
- การพัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมยา โดยนำระบบการขึ้นทะเบียนยาแบบอาเซียนมาใช้
- การมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานอุตสาหกรรมของอาเซียน

การพัฒนาศักยภาพบุคลากร

- พัฒนาหลักสูตรด้านภาษาต่างประเทศ (เช่น อังกฤษ จีน พม่า)
- พัฒนาหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการ
- การสร้างเทคโนโลยี ส่งเสริมการเรียนรู้ ให้ความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมนั้น ๆ อย่างถูกต้อง
- ปลูกฝังค่านิยม แนวคิดให้กับเยาวชนรุ่นใหม่
- ส่งเสริมให้มีการใช้ภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สอง (เช่น อังกฤษ จีน)
- พัฒนาหลักสูตรสำหรับแรงงานต่างด้าวในเรื่องภาษาและวัฒนธรรมไทย

ด้านภาษี

- ลดหรือยกเลิกภาษีนำเข้า (เช่น วัตถุดิบ)
- มาตรการภาษีเงินได้ที่ส่งเสริมและสนับสนุน
- การหักภาษี ณ ที่จ่าย (การหักก่อนแล้วขอคืนภายหลังทำให้เงินทุนหมุนเวียนลดลง)
- ปรับโครงสร้างภาษี

ด้านหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

- เพิ่มบุคลากรและความรวดเร็วในการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ
- การทำความเข้าใจและดำเนินการประสานงานระหว่างภาครัฐกันเองให้มากขึ้น และใช้กฎที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

การส่งเสริมการตลาด

- การส่งเสริมให้ลงทุนในต่างประเทศ
- การสร้างตราสินค้า
- การจับคู่ธุรกิจ
- การตลาดใหม่

ความร่วมมือกับเอกชนและหน่วยงานอื่น ๆ

- พัฒนาค้นคว้า วิจัยด้านต่าง ๆ (เช่น การตลาด)
- พัฒนาด้านการออกแบบ
- การร่วมลงทุน

ด้านการเมือง

-การสร้างความมั่นคงทางการเมือง
-การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างรัฐบาลในอาเซียน
ประเด็นจากสิ่งที่ผู้ประกอบการใน 10 จังหวัดตัวแทนภาคต้องการให้ภาครัฐจัดการ/ช่วยเหลือ/
สนับสนุน โดยเรียงตามความเร่งด่วน /ทำทนาย เรียงตามลำดับจากความต้องการของผู้ประกอบการ SMEs
จากมากไปหาน้อย (รายละเอียดการคัดเลือกในภาคผนวก)

ด้านข้อมูล

- การให้ข้อมูลวิเคราะห์การลงทุน แรงงาน ตลาด ฯลฯ ในต่างประเทศ
- ศูนย์ข้อมูลข่าวสารด้านอุตสาหกรรม
- ศูนย์ข้อมูลของกลุ่มลูกค้าเป้าหมายทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- ศูนย์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ AEC
- การประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้กับผู้ประกอบการ

การสนับสนุน SMEs

- การสนับสนุนเงินทุน
- การสนับสนุนแบบบูรณาการ เป็นระบบ และต่อเนื่อง (เช่น นโยบายสนับสนุนผู้ประกอบการด้านต่าง ๆ, One Stop Service)
- มาตรการปกป้อง SMEs
- การอำนวยความสะดวกในการจดทะเบียนในอาเซียน หรือขอมาตรฐานการรับรองต่าง ๆ

ด้านคมนาคม

- พัฒนาระบบรางรถไฟเพื่อการขนส่งเชื่อมโยงจังหวัดต่างๆ
- ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง
- เพิ่ม/ปรับปรุงทางหลวงอาเซียน
- ถนน ระบบรางผ่านไปกัมพูชา
- การเชื่อมต่อระบบขนส่งระหว่างประชาคมอาเซียน
- การสร้างท่าเรือน้ำลึกฝั่งอันดามัน พัฒนาท่าเรือส่งออกของไทย
- รถไฟเชื่อมโยงในภูมิภาค

ด้านแรงงาน

- พัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพแรงงาน
- สร้างมาตรฐานฝีมือแรงงาน
- แก้ปัญหาแรงงานต่างด้าว/ข้ออ่อนปรนด้านแรงงานต่างด้าว
- อุปสรรคการนำเข้าแรงงาน
- แรงงานขาดแคลน
- ค่าแรงขึ้นอยู่กับพื้นฐานความเป็นจริง

ด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย

- ทบทวนกฎระเบียบต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้ประกอบการเสียค่าใช้จ่ายซ้ำซ้อน/ความล่าช้าในการคืนภาษี
- ทบทวนกฎระเบียบ กฎหมายบางประการที่มีความเข้มงวด หรือที่เป็นปัญหา (เช่น การจ้างทำของ ประเภทไม้, ห้ามปิดประตูโรงงานไม้, ด้านขนส่ง มาตรฐานน้ำหนักบรรทุก)
- ควรมีความต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาล ในกรณีมีการเปลี่ยนรัฐบาล
- แก้ไข ปรับปรุง ทบทวนกฎระเบียบในการขออนุญาตที่ยุ่งยากเกี่ยวกับการตั้งโรงงานไม้, แปรรูปไม้

การส่งเสริมการตลาด

- การส่งเสริมให้ลงทุนในต่างประเทศ
- การจัดคู่ธุรกิจ
- การตลาดใหม่

ด้านการเมือง

- การสร้างความมั่นคงทางการเมือง
- การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างรัฐบาลในอาเซียน

ด้านหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

- เพิ่มบุคลากรและความรวดเร็วในการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ
- การทำความเข้าใจและดำเนินการประสานงานระหว่างภาครัฐกันเองให้มากขึ้น และใช้กฎที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

การพัฒนาศักยภาพบุคลากร

- พัฒนาหลักสูตรด้านภาษาต่างประเทศ (เช่น อังกฤษ จีน พม่า)
- พัฒนาหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการ

- การสร้างเทคโนโลยี ส่งเสริมการเรียนรู้ ให้ความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมนั้น ๆ อย่างถูกต้อง
- ปลูกฝังค่านิยม แนวคิดให้กับเยาวชนรุ่นใหม่

ความร่วมมือกับเอกชนและหน่วยงานอื่น ๆ

- การร่วมลงทุน
- พัฒนาค้นคว้า วิจัยด้านต่าง ๆ (เช่น การตลาด)

ด้านมาตรฐานสินค้า

- การกำหนดมาตรฐานบังคับและควบคุมคุณภาพทั้งสินค้านำเข้าและส่งออกให้ดีและครอบคลุมยิ่งขึ้น
- การป้องกันสินค้าลอกเลียนแบบและด้อยคุณภาพ (เช่น นโยบายส่งเสริมทรัพย์สินทางปัญญา)
- การมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานอุตสาหกรรมของอาเซียน

ด้านภาษี

- มาตรการภาษีเงินได้ที่ส่งเสริมและสนับสนุน
- ลดหรือยกเลิกภาษีนำเข้า (เช่น วัตถุดิบ)

ภาคผนวก

ทั้งนี้ข้อมูลเรียงตามลำดับอุตสาหกรรม ดังนี้

1. อาหาร
2. สิ่งทอ
3. เครื่องนุ่งห่ม
4. รองเท้า
5. อัญมณีและเครื่องประดับ
6. หนังและผลิตภัณฑ์หนัง
7. หัตถอุตสาหกรรม
8. ยา
9. เทคโนโลยีชีวภาพ
10. สมุนไพร
11. การพิมพ์และบรรจุภัณฑ์
12. ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
13. เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น
14. พลังงานทดแทน
15. ชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์
16. แก้วและกระจก
17. เซรามิก
18. หลัังคาและอุปกรณ์
19. แกรนิตและหินอ่อน
20. ผลิตภัณฑ์ยาง
21. เฟอร์นิเจอร์
22. ไม้อัด ไม้บางและวัสดุแผ่น
23. โรงเลื่อยและโรงอบไม้
24. เคมี
25. พลาสติก
26. กลุ่มซอฟต์แวร์
27. ก๊าซ
28. เครื่องจักรกลและโลหะการ
29. เครื่องจักรกลการเกษตร
30. ผู้ผลิตไฟฟ้า

มาตรการด้านข้อมูล

นโยบาย	กลุ่มอุตสาหกรรมที่																														คะแนน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
ด้านข้อมูล																															
-การให้ข้อมูลวิเคราะห์การลงทุน แรงงาน ตลาด ฯลฯ ในต่างประเทศ	1		1					1		1		1	1		1	1	1	1	1					1	1	1	1	1	1	1	1
-ศูนย์ข้อมูลของกลุ่มลูกค้าเป้าหมายทั้งในประเทศและต่างประเทศ	1	1	1			1		1		1						1	1	1	1						1			1		1	
-ศูนย์ข้อมูลข่าวสารด้านอุตสาหกรรม	1		1	1				1														1	1	1	1	1		1	1		
-การประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้กับผู้ประกอบการ	1		1													1	1	1	1						1				1		
-ศูนย์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ AEC																1	1	1	1						1				1		
-เชิญผู้เชี่ยวชาญแท้จริงมาถ่ายทอดองค์ความรู้						1																				1					
รวม																															
																															59

นโยบาย	กลุ่มอุตสาหกรรมที่																														คะแนน	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30		
การสนับสนุน SMEs																																
-การสนับสนุนแบบบูรณาการ เป็นระบบ และต่อเนื่อง (เช่น นโยบายสนับสนุนผู้ประกอบการด้านต่าง ๆ)	1	1		1		1		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1		1	1	1	1	1	1		1	1		22
-การสนับสนุนเงินทุน	1		1	1									1			1	1	1	1					1		1	1	1	1		11	
-มาตรการปกป้อง SMEs						1		1		1		1	1			1	1	1	1												9	
-การอำนวยความสะดวกในการจดทะเบียน หรือขอใบรับรอง (เช่น การจดทะเบียนยาในอาเซียน)	1							1		1														1				1			4	
																															รวม	
																															53	

มาตรการด้านการสนับสนุน SMEs

นโยบาย	กลุ่มอุตสาหกรรมที่																															
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	คะแนน	

มาตรการด้านแรงงาน

ด้านแรงงาน	กลุ่มอุตสาหกรรมที่																														คะแนน			
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
-พัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพแรงงาน			1	1	1					1	1	1	1																					11
-สร้างมาตรฐานฝีมือแรงงาน (เช่น การ										1	1	1	1																					6
นโยบาย	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	คะแนน			
-ยุทธศาสตร์การนำเขาแรงงาน ด้านกฎระเบียบ ขอบบังคับ กฎหมาย										1																								5
-มาตรการแลกเปลี่ยนแรงงาน													1	1													1							3
-การสนับสนุนฝีมือแรงงาน											1																1							2
-ส่งเสริมและพัฒนานักออกแบบมืออาชีพ				1		1																												1
-แก้ปัญหาแรงงานต่างด้าว/ข้ออ่อนปรนด้าน แรงงานต่างด้าว																						1	1											2
-ค่าแรงขึ้นอยู่กับพื้นฐานความเป็นจริง									1			1																						2
-การสนับสนุนให้หาแรงงานต่างประเทศที่ ค่าแรงต่ำกว่า			1																															0
รวม																																		42

มาตรการด้านกฎระเบียบ ขอบบังคับ กฎหมาย

-ควรมีกฎหมายที่เข้มงวดสำหรับการป้องกันสินค้าที่ผิดคุณภาพทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ	1		1				1	1			1			1	1	1	1	1				8									
นโยบาย	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	คะแนน
ด้านคมนาคม -ระเบียบต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้ประกอบการเสียค่าใช้จ่ายซ้ำซ้อน/ความล่าช้าในการคืนภาษี -แก้ไข ปรับปรุง ทบทวนกฎระเบียบในการขออนุญาตด้านต่าง ๆ ที่ยุ่งยาก ซ้ำซ้อน (เช่น การตั้งโรงงานไม้แปรรูปไม้) -ควรมีความต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาล ในกรณีมีการเปลี่ยนรัฐบาล -รัฐบาลควรมีนโยบายในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ -ควรมีการหารือกับผู้ประกอบการก่อนประกาศใช้นโยบายต่าง ๆ			1																			1	1	1	1					1	5
รวม																															33

มาตรการด้านคมนาคม

-พัฒนา/ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง			1	1	1	1											1	1	1	1					1	1	1	1			1				11
-พัฒนาระบบรางรถไฟเพื่อการขนส่ง								1		1	1	1				1	1	1	1	1								1							10
กลุ่มอุตสาหกรรมที่																																			
นโยบาย	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	คะแนน				
ดำเนินการสร้างรถไฟความเร็วสูง	1																			1		1												2	
พัฒนาระบบรางรถไฟความเร็วสูง	1					1		1		1	1	1				1	1	1	1					1	1		1						1	13	
-การเชื่อมต่อระบบขนส่งระหว่างประชาคมอาเซียน (เช่น ให้ไทยเป็น Logistic Hub)																									1									1	
-ถนน ระบบรางผ่านไปกัมพูชา																																		0	
-เพิ่ม/ปรับปรุงทางหลวงอาเซียน																																		0	
-รถไฟเชื่อมโยงในภูมิภาค																																		0	
	รวม																														31				

มาตรการด้านมาตรฐานสินค้า

นโยบาย	กลุ่มอุตสาหกรรมที่																															
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	คะแนน	

มาตรการพัฒนาศักยภาพบุคลากร

นโยบาย	กลุ่มอุตสาหกรรมที่																														คะแนน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
ด้านหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง																															
-เพิ่มบุคลากรและความรวดเร็วในการทำงาน ของหน่วยงานภาครัฐ	1							1	1	1	1	1	1		1	1	1	1	1					1	1			1			1
-การทำความเข้าใจและดำเนินการ ประสานงานระหว่างภาครัฐกันเองให้มากขึ้น และใช้กฎที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน	1										1			1		1	1	1	1					1	1			1			1
	รวม																														27

มาตรการด้านหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

นโยบาย	กลุ่มอุตสาหกรรมที่																														คะแนน	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30		
การส่งเสริมการตลาด																																
-การส่งเสริมให้ลงทุนในต่างประเทศ	1		1			1		1	1	1		1	1		1	1	1	1	1					1	1			1		1	1	16
-การสร้างตราสินค้า			1	1																			1									1
-การจับคู่ธุรกิจ					1		1																									2
-การหาตลาดใหม่			1												1																	1
																																รวม
																																25

มาตรการส่งเสริมการตลาด

มาตรการด้านภาษี

นโยบาย	กลุ่มอุตสาหกรรมที่																														คะแนน				
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
ด้านภาษี																																			
-ลดหรือยกเลิกภาษีนำเข้า (เช่น วัตถุดิบ)			1		1						1	1	1		1	1	1	1	1						1				1	1					
-มาตรการภาษีเงินได้ที่ส่งเสริมและสนับสนุน	1		1	1				1	1	1	1	1	1													1									
-การหักภาษี ณ ที่จ่าย (การหักก่อนแล้วขอคืนภายหลังทำให้เงินทุนหมุนเวียนลดลง)																						1	1	1											
-ปรับโครงสร้างภาษี						1																													1
รวม																																			23

นโยบาย	กลุ่มอุตสาหกรรมที่																														คะแนน		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30			
ความร่วมมือกับเอกชนและหน่วยงานอื่น ๆ																																	
-พัฒนาค้นคว้า วิจัยด้านต่าง ๆ (เช่น การตลาด)	1		1	1				1	1	1	1			1							1				1		1	1	1		1		
-พัฒนาด้านการออกแบบ					1		1																										
-ร่วมลงทุน																																1	
																																รวม	
																																14	

มาตรการด้านความร่วมมือกับเอกชนและหน่วยงานอื่น ๆ

นโยบาย	กลุ่มอุตสาหกรรมที่																														คะแนน				
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
ด้านการเมือง -การสร้างความมั่นคงทางการเมือง -การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างรัฐบาล ในอาเซียน						1			1		1	1	1																						5 0
	รวม																														6				

มาตรการด้านการเมือง

ประเด็นจากสิ่งที่ผู้ประกอบการใน 10 จังหวัดตัวแทนภาคต้องการให้ภาครัฐจัดการ/ช่วยเหลือ/สนับสนุน โดยเรียงตามความเร่งด่วน/ทำหาย

นโยบาย	กลุ่มอุตสาหกรรมที่											
	อยุธยา	กาญจนบุรี	ตาก	เชียงใหม่	ระนอง	สงขลา	อุดรธานี	สกลนคร	สระแก้ว	ตราด	ยะเนน	
ด้านข้อมูล												

มาตรการด้านข้อมูล

-การให้ข้อมูลวิเคราะห์การลงทุน แรงงาน ตลาด ฯลฯ ในต่างประเทศ	1	1	1	1			1		1	1	6
-ศูนย์ข้อมูลข่าวสารด้านอุตสาหกรรม	1		1	1				1	1	1	5
-ศูนย์ข้อมูลของกลุ่มลูกค้าเป้าหมายทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ	1						1			1	2
-ศูนย์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ AEC	1			1						1	2
-การประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้กับ ผู้ประกอบการ			1			1		1			3
-เชิญผู้เชี่ยวชาญแท้จริงมาถ่ายทอดองค์ ความรู้											0
										รวม	18

มาตรการด้านการสนับสนุน SMEs

นโยบาย	กลุ่มอุตสาหกรรมที่											
	อยุธยา	กาญจนบุรี	ตาก	เชียงใหม่	ระนอง	สงขลา	อุดรธานี	สกลนคร	สระแก้ว	ตราด	คะแนน	
การสนับสนุน SMEs												
-การสนับสนุนเงินทุน	1		1	1	1	1		1	1		6	
-การสนับสนุนแบบบูรณาการ เป็นระบบ และต่อเนื่อง (เช่น นโยบายสนับสนุนผู้ประกอบการด้านต่าง ๆ, One Stop Service)	1	1	1	1	1	1					5	
-มาตรการปกป้อง SMEs	1		1	1			1				3	
-การอำนวยความสะดวกในการจดทะเบียน ขาในอาเซียน หรือขอมาตรฐานการรับรอง ต่าง ๆ	1			1							1	
												รวม
												15

มาตรการด้านแรงงาน

นโยบาย	กลุ่มอุตสาหกรรมที่											
	อูทยา	กาญจนบุรี	ตาก	เชียงใหม่	ระนอง	สงขลา	อุดรธานี	สกลนคร	สระแก้ว	ตราด	คะแนน	
ด้านแรงงาน												
-พัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพแรงงาน	1	1	1	1						1	4	
-สร้างมาตรฐานฝีมือแรงงาน			1			1					2	
-แก้ปัญหาแรงงานต่างด้าว/ข้ออ่อนปรนด้าน แรงงานต่างด้าว		1			1						2	
-อุปสรรคการนำเข้าแรงงาน	1	1									1	
-แรงงานขาดแคลน	1										0	
-ค่าแรงขึ้นอยู่กัพื้นฐานความเป็นจริง	1										0	
-การสนับสนุนฝีมือแรงงาน											0	
-ส่งเสริมและพัฒนานักออกแบบมืออาชีพ											0	
-มาตรการแลกเปลี่ยนแรงงาน											0	
-การสนับสนุนให้หาแรงงานต่างประเทศที่ ค่าแรงต่ำกว่า											0	
												รวม
												9

มาตรการด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย

นโยบาย	กลุ่มอุตสาหกรรมที่										
	อยุธยา	กาญจนบุรี	ตาก	เชียงใหม่	ระนอง	สงขลา	อุดรธานี	สกลนคร	สระแก้ว	ตราด	คณะนน
ด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย											
-ทบทวนกฎระเบียบต่าง ๆ ที่ทำให้ ผู้ประกอบการเสียค่าใช้จ่ายซ้ำซ้อน/ความ ล่าช้าในการคืนภาษี	1		1	1			1				3
-ทบทวนกฎระเบียบ กฎหมายบางประการที่ มีความเข้มงวด หรือที่เป็นปัญหา (เช่น การ จ้างทำของประเภทไม้,ห้ามปิดประตูโรงงาน ไม้,ด้านขนส่ง มาตรฐานน้ำหนักบรรทุก) ไม้,ด้านขนส่ง มาตรฐานน้ำหนักบรรทุก)	1	1		1			1				3
-ควรมีความต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาล ใน กรณีมีการเปลี่ยนรัฐบาล	1	1	1	1							3
-แก้ไข ปรับปรุง ทบทวนกฎระเบียบในการ ขออนุญาตที่ยู่ยากเกี่ยวกับการตั้งโรงงานไม้, แปรรูปไม้					1						1
-ควรมีกฎหมายที่เข้มงวดสำหรับการป้องกัน สินค้าที่ผิดคุณภาพทั้งภายในประเทศและ ต่างประเทศ											0
-รัฐบาลควรมีนโยบายในการดึงดูดการลงทุน จากต่างประเทศ											0
-ควรมีการหารือกับผู้ประกอบการก่อน ประกาศใช้นโยบายต่าง ๆ											0
										รวม	20

มาตรการด้านการส่งเสริมการตลาด

นโยบาย	กลุ่มอุตสาหกรรมที่											
	อยุธยา	กาญจนบุรี	ตาก	เชียงใหม่	ระนอง	สงขลา	อุดรธานี	สกลนคร	สระแก้ว	ตราด	คะแนน	
การส่งเสริมการตลาด												
-การส่งเสริมให้ลงทุนในต่างประเทศ	1	1			1	1				1	4	
-การจับคู่ธุรกิจ	1	1		1							2	
-การตลาดใหม่	1					1					1	
-การสร้างตราสินค้า											0	
										รวม	7	

นโยบาย	กลุ่มอุตสาหกรรมที่										
	อยุธยา	กาญจนบุรี	ตาก	เชียงใหม่	ระนอง	สงขลา	อุดรธานี	สกลนคร	สระแก้ว	ตราด	คะแนน
ด้านหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง -เพิ่มบุคลากรและความรวดเร็วในการทำงาน ของหน่วยงานภาครัฐ -การทำความเข้าใจและดำเนินการ ประสานงานระหว่างภาครัฐกันเองให้มากขึ้น และใช้กฎที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน	1	1				1	1		1	1	5
	1		1		1					1	3
										รวม	8

มาตรการด้านหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

นโยบาย	กลุ่มอุตสาหกรรมที่										
	อยุธยา	กาญจนบุรี	ตาก	เชียงใหม่	ระนอง	สงขลา	อุดรธานี	สกลนคร	สระแก้ว	ตราด	คะแนน
ด้านการเมือง -การสร้างความมั่นคงทางการเมือง -การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างรัฐบาล ในอาเซียน	1	1	1	1		1	1	1		1	7
		1								1	2
										รวม	9

มาตรการด้านการส่งเสริมการตลาด

นโยบาย	กลุ่มอุตสาหกรรมที่	อยุธยา	กาญจนบุรี	ตาก	เชียงใหม่	ระนอง	สงขลา	อุดรธานี	สกลนคร	สระแก้ว	ตราด	คะแนน

มาตรการด้านพัฒนาศักยภาพบุคลากร

การพัฒนาศักยภาพบุคลากร										
-พัฒนาหลักสูตรด้านภาษาต่างประเทศ (เช่น อังกฤษ จีน พม่า)						1			1	3
-ส่งเสริมให้มีการใช้ภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สอง (เช่น อังกฤษ จีน)	1					1		1		2
-พัฒนาหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการ	1									0
-การสร้างเทคโนโลยี ส่งเสริมการเรียนรู้ให้ ความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมนั้น ๆ อย่าง ถูกต้อง			1							1
-ปลูกฝังค่านิยม แนวคิดให้กับเยาวชนรุ่น ใหม่						1				1
-พัฒนาหลักสูตรสำหรับแรงงานต่างด้าวใน เรื่องภาษาและวัฒนธรรมไทย										0
									รวม	7

มาตรการด้านความร่วมมือกับเอกชนและหน่วยงานอื่น ๆ

นโยบาย / กลุ่มอุตสาหกรรมที่	อยุธยา	กาญจนบุรี	ตาก	เชียงใหม่	ระนอง	สงขลา	อุดรธานี	สกลนคร	สระแก้ว	ตราด	คะแนน
ความร่วมมือกับเอกชนและหน่วยงานอื่น ๆ											
-ร่วมลงทุน	1	1								1	2
-พัฒนาค้นคว้า วิจัยด้านต่าง ๆ (เช่น การตลาด)							1				1
-พัฒนาด้านการออกแบบ											0
										รวม	3

นโยบาย	กลุ่มอุตสาหกรรมที่										
	อยุธยา	กาญจนบุรี	ตาก	เชียงใหม่	ระนอง	สงขลา	อุดรธานี	สกลนคร	สระแก้ว	ตราด	คะแนน
ด้านมาตรฐานสินค้า -การกำหนดมาตรฐานบังคับและควบคุม คุณภาพทั้งสินค้านำเข้าและส่งออกให้ดีและ ครอบคลุมยิ่งขึ้น		1						1			2

มาตรการด้านมาตรฐานสินค้า

-การป้องกันสินค้าลอกเลียนแบบและคดียุติ คุณภาพ ปกป้องทรัพย์สินทางปัญญา				1							1
-การมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐาน อุตสาหกรรมของอาเซียน	1										0
-การมีตราสัญลักษณ์ที่แสดงถึงคุณภาพ											0
-การพัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมฯ โดยนำ ระบบการขึ้นทะเบียนยาแบบอาเซียนมาใช้											0
										รวม	3

นโยบาย	กลุ่มอุตสาหกรรมที่										
	อยุธยา	กาญจนบุรี	ตาก	เชียงใหม่	ระนอง	สงขลา	อุดรธานี	สกลนคร	สระแก้ว	ตราด	คะแนน
ด้านภาษี											
-มาตรการภาษีเงินได้ที่ส่งเสริมและสนับสนุน	1			1							1
-ลดหรือยกเลิกภาษีนำเข้า (เช่น วัตถุดิบ)			1								1
-ปรับโครงสร้างภาษี											0
-การหักภาษี ณ ที่จ่าย (การหักก่อนแล้วขอคืนภายหลังทำให้เงินทุนหมุนเวียนลดลง)											0

มาตรการด้านภาษี

